

de magie van
DOMAINE
SAINTE MARIE

Pieter Pottenkijker op zoek naar magie

VOORBERICHT

Hoewel op het bureau van Pieter al enige tijd een dossier – HET GEHEIM VAN DE REUS – ligt te wachten op onderzoek behoeft, zal dit onderzoek er voorlopig niet komen. Het betreffende onderzoek is namelijk alleen mogelijk in zonnige streken en met het juiste gezelschap. En juist die combinatie is Pieter en zijn lief dit voorjaar uit de handen geslagen. Alles is anders. En zo komt het dat Pieter en zijn lief wel op de perfecte locatie zijn om het leven te genieten, maar tegelijkertijd het perfecte gezelschap dat kan bijdragen aan de ontsluiting van HET GEHEIM VAN DE REUS moeten ontberen.

De trouwe lezers of luisteraars van Pieter Pottenkijker – het toonbeeld van de anti-speurneus die desondanks vrijwel alle detective-foefjes toepast – zullen dus HET GEHEIM VAN DE REUS niet ontsluit zien. Zij krijgen geen verslaggeving van zijn speurtocht – Pieter is van huis uit reporter – welke zich kenmerkt met de structuur van misdaad, onderzoek en ontknoping, gebed in pret, ontspanning en humor. “Dat, en meer nog,” zo erkent Pieter, “zal dit jaar niet gebeuren. Al weet je het, zolang het nog niet gebeurd is, nooit zeker!”

Denkt u maar eens aan [SCHEEFPOEPEN - Het mysterie van het vreemdgaan](#). Het resultaat was een mix van kolder, zinnige serieusheid en vooral ook veel gezelligheid! Het succes daarvan was, om met Ivo Niehe – een Nederlandse televisiepresentator, – producent en -programmamaker – te spreken, unaniem groots. Of, zoals Acda en De Munnik in van hun liedjes zingen: “*Morgen wordt misschien fantastisch, en als het mag ben ik er bij.*” In afwachting daarvan verdiept Pieter zich dit jaar in de magie. Een bijzondere magie: DE MAGIE VAN DOMAINE SAINTE MARIE.

Alles is anders

Pieter moet toch even vertellen waarom hij niet aan de slag kan met HET GEHEIM VAN DE REUS. De reden daarvan is een verdrietige. Pieter en zijn lief zouden namelijk het onderzoek uitvoeren met Buum John en Wil de Jager. Die zich op hun beurt weer zouden laten vergezellen door Buum Hennie met diens partner Henny Honnepon,

Buum & Buum zijn de bekendste zangers van het Scheve Hollandse Levenslied. Kortom, wil je toch even alles vergeten en een feestje bouwen in de slaapkamer? Dan krijg je het gegarandeerd warm van het kijken en luisteren naar dit illustere tweetal. Zij hebben een pikante speellijst, die ervoor zorgt dat ook jij je sexy voelt... en een beetje stout. Niet elk nummer barst van de beats, maar met een combinatie van tempo en wellustige stemmen brengen zij elk nummer tot een hoogtepunt. Het geheim van hun succes is – volgens de ene zowel als de andere Buum dat zij altijd onder een pseudoniem schrijven. “Dat stelt ons in staat om als vrouwen te schrijven, Het geeft ons veel vrijheid die wij normaal gesproken niet hebben.”

Anders dan de meeste mannen dragen Buum & Buum in het gemeen geen gewone (onder)broeken. Zij kleden zich het liefst met lolbroeken en grapjassen. Behalve dus als zij aan het schrijven zijn. Dan dragen zij grapjurken.

Deze laatste ontboezeming brengt ons bij de partners van het tweetal. De ene Buum, in het dagelijkse leven John geheten, was getrouwd met Wil de Jager. De andere Buum, Hennie, heeft zijn hart (en leven) verpand aan Henny Honnepon. En toen was er plots op een gewone vrijdagmiddag de man met de zeis, die pardoes en onverwacht Wil van Buum afnam. Bovendien kende Henny Honnepon tijdelijk ademnood en raakte Buum Hennie zijn evenwicht kwijt.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Domaine Sainte Marie

Pieter Pottenkijker gaat dus op zoek naar de magie. De magie van het leven. Naar dat ene magische ingrediënt dat de kloof overbrugt tussen 'moeten' en 'genieten'. Herkent u als lezer of luisteraar die kloof? Zijn 'moeten' en 'genieten' twee gescheiden werelden voor jou, met een gapend gat ertussen? Die kloof tussen wie je denkt te moeten zijn, en wie je werkelijk bent. De dagelijkse worsteling met verantwoordelijkheden, afhankelijkheden, onrust, stress en frustratie. En je dagelijkse verlangen naar meer tijd voor jezelf, meer aandacht voor de mensen die ertoe doen, meer loslaten, prioriteit kunnen geven aan wat echt belangrijk is en meer genieten van de dagelijkse dingen. Maar hoe je nou van het ene naar het andere komt? Dat laatste lukt Pieter en zijn lief – samen met vele anderen – op de een of andere manier heel gemakkelijk wanneer zij verblijven op Camping Domaine Sainte Marie.

Camping Domaine Sante Marie – de gezelligste familie camping van Frankrijk – ligt n Midden-Frankrijk in de mooie landelijke omgeving de Auvergne / Allier. Domaine Sainte Marie heeft een schitterend uitzicht over lang gerekte velden, heuvels en in de verte zelfs over de bergen. Pieter en zijn lief kunnen hier volop genieten van rust, ruimte en veel gezelligheid.

In het hoogseizoen wordt deze camping rijkelijk bezocht door gezinnen met kinderen tot de leeftijd van 16 jaar. In het voor en naseizoen is er sprake van een heel ander publiek, welbekend als de zilvervloot. En tot de zilvervloot mogen Pieter en zijn lief, beiden inmiddels officieel pensioengerechtigd, zich wel rekenen. Ook zij zullen relaxen hier van harte en – niet te vergeten – genieten het dagelijkse aperitief om half vijf. Al ziet Pieters lief er wel op toe dat Pieter niet teveel geniet en zelfs de bodem uit de spreekwoordelijke glazen drinkt. Pieter maakt zich daar nog niet druk over. Hij weet als geen ander dat je niet vroeg genoeg kunt beginnen met genieten: "Ik geniet met volle teugen, terwijl de vakantie nog maar net begonnen is. Want, als het hier echt gezellig wordt, is het al weer haast tijd om op te krassen."

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Wanneer ik wakker word denk aan ik aan wat een kostbaar voorrecht het is om te leven; om te ademen, om na te denken, om te genieten, om lief te hebben.

De beste manier om te betalen voor een mooi moment, is ervan te genieten.

De schoonheid van Domaine Sainte Marie is niet te koop; zij behoort aan wie haar ontdekt, haar begrijpt, en haar weet te genieten.

"Leef, alsof het je laatste dag is"
"Leef, alsof de morgen niet bestaat"
"Leef, alsof het nooit echt af is"
En "leef, pak alles wat je kan"

En nu ik ons hier samen zie, kijk ik naar m'n eigen hemel. Het glas omhoog voor wie je lief is. Op wie vanavond naast je staat en voor hen die hier niet zijn.

Staatsraad Van der Molen

In het weten dat hij Henny Honnepon en de Buum-brothers niet kan en zal vergeten, geeft Pieter zich over aan het genot van de wel op Domaine Sainte Marie aanwezige vriendschap. Want vriendschap is hier niet alleen hartverwarmend aanwezig, zij heeft ook een gezicht. Om niet te zeggen een vertrouwd gezicht. Zo weten Pieter en zijn lief zich in het gezelschap van Staatsraad Roel van der Molen, met natuurlijk Sonja aan zijn zijde.

Staatsraad Van der Molen is (onder andere) een speciale afgezant van de Nederlandse overheid. Zijn opdracht is toe te zien op het op orde houden van de buitenlandse betrekkingen van Nederland. De kwamen in het (recente) verleden nog wel eens onder druk te staan. Niet zelden – om niet te zeggen: altijd – juist wanneer Pieter zijn rol als detecterende reporter vervulde. In tal van mysteries was het de Staatsraad die de rust wist te behouden (of terug te brengen) wanneer de spanning de gemoederen deed overlopen. Daarover is welhaast een bibliotheek vol geschreven. Korthedshalve verwijst Pieter u naar (bijvoorbeeld) HET MYSTERIE VAN DE GEFIKSTE MATCH, HET MYSTERIE VAN KOMMER, KOLDER EN ONZIN en HET MYSTERIE VAN DE EN HET LOT.

De aanwezigheid van beiden vervult het hart van Pieter en zijn lief met vreugde. Een vreugde die dus tot in het torentje van Den Haag gedeeld wordt, omdat hiermee enige zekerheid geboden wordt dat de escapades van het genieten door Pieter en zijn (deels dus afwezige) gevolg niet uit de bocht vliegen. Hetgeen de betrekkingen tussen Nederland en Frankrijk weer ten goede komt. Er is immers al genoeg gedoe in de wereld om ons heen! Neem de discussies in de eigen kring van de Staatsraad. Waar de een graag in het volle licht staat, heeft de ander de schaduw lief. Al schijnt dat – waar het de zon betreft – bij hen ook andersom te kunnen liggen. Maar de discussie daarover en de uitkomst daarvan laat Pieter verder in het midden.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Het enige wat ik met goede raad kan doen is ze doorgeven: ik heb er zelf nimmer iets aan.

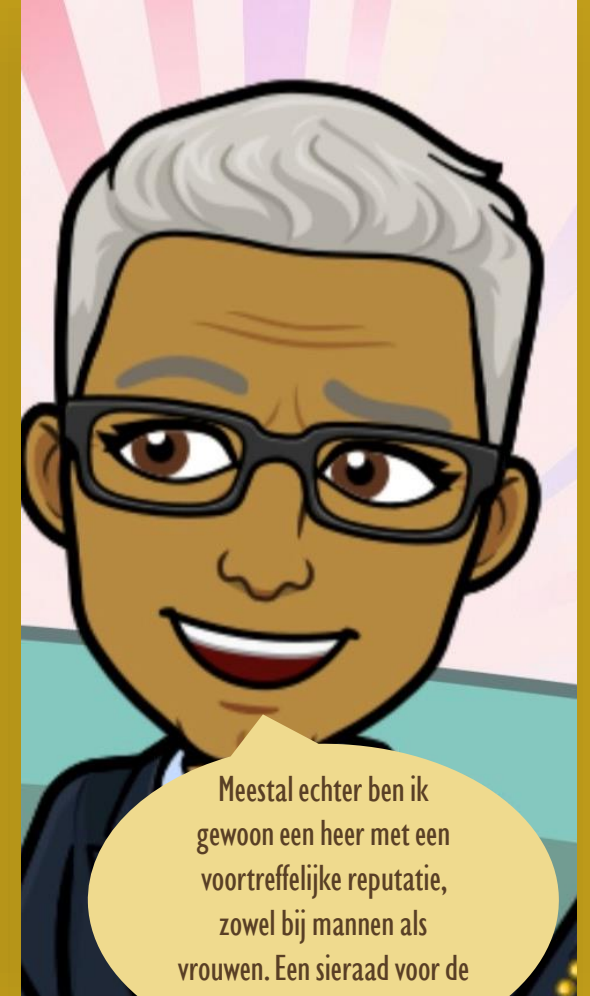
Roel kan alleen raad of goede aanwijzingen meegeven, de uiteindelijke uitwerking van iemands doen of laten ligt in ieders eigen hand.

In tijden van terrorisme en globalisering is het verleidelijk om de ramen en deuren te sluiten. Juist daarom is het belangrijk dat ik zorg voor wat lichtvoetigheid. En met mijn natuurlijke charme lukt dat aardig.

Mijn deugd verberg zich door mij als ondeugd te verkleden en mij losbandig en ongetoemd voor te doen en te gedragen.

Meestal echter ben ik gewoon een heer met een voortreffelijke reputatie, zowel bij mannen als vrouwen. Een sieraad voor de maatschappij.

Friendship

Vriendschap

Als je met Pieter over vriendschap te spreken komt, heeft Pieter altijd wel een metafoor bij de hand. Het is ook nu niet anders: "Ik hoorde ooit eens iemand het mentale welzijn vergelijken met een tafel met vier poten: een warme familie of gezin, een zinvolle tijdsbesteding, een fijne plek om te wonen en een groepje echte vrienden. Als één van de poten wordt weggezaagd, staat je tafel nog altijd recht, maar al wat minder stabiel. Neem nog een poot weg, en de tafel wankelt en valt onherroepelijk om. Twee poten zijn niet genoeg om alles te dragen. Dat vind ik een interessante redenering. Ik heb er lang over nagedacht, en ik kwam tot de conclusie dat mijn tafel het sowieso zou begeven zonder mijn vrienden: ze zijn mijn gekozen familie, mijn veilige haven. Ze zijn voor mij niet alleen een onmisbare tafelpoot, maar ook de lijm, verbindingen en schroeven die het hele boeltje bijeenhouden."

En als Peter eenmaal aan het woord is, dan raast hij door: "Voor mij betekent vriendschap een gevoel van verbondenheid, vertrouwen en (h)erkenning. De onuitgesproken trouw en bereidwilligheid tussen vrienden, zelfs als je elkaar een poosje uit het oog verliest, is uniek en onvervangbaar. De geschiedenis die je schrijft met vrienden, maakt dat woorden soms overbodig zijn om te weten wat de ander nodig heeft om (weer) gelukkig te zijn. Kortom, vriendschap is voor mij een comfortabele jas die je warm houdt en vergezelt tijdens mooie of wilde avonturen. Met vrienden kun je lachen, plezier maken, tetteren, gedachten verzetten, emoties delen (zowel ups als downs) en hierin gesteund worden, altijd klaar staan voor elkaar, thuiskomen, jezelf zijn. Misschien niet dagelijks of wekelijks elkaar horen, maar als je mekaar hoort lijkt het alsof het gisteren was. Er echt zijn voor elkaar wanneer het nodig is, herinneringen oprakelen en – zeer belangrijk – ook nieuwe herinneringen maken."

"Vriendschap," zo vertelt hij verder, "is geen oordeel vellen. Het betekent niet dat ik en mijn vrienden het altijd over alles eens zijn. Maar ik voel me wel veilig genoeg om de dingen op tafel te gooien en mezelf te zijn. Ook al is het soms met een heel klein beetje schaamrood op de wangen, onder vrienden zijn er geen taboes."

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Greetje S

Terwijl op 1ste Pinksterdag Max Vertappen op het punt staat om met zijn zoveelste Formule 1 – race te starten, scheurt als ware zij Zuster Clotilde en haar legendarische 2CV (Le Gendarme de Saint-Tropez, Louis de Funès, 1964) Greetje S. de camping in Treteau op.

Greetje S., een de bekende volkszangeres uit de Jordaan. Zij leerde het zingen van Tante Leen en Johnny Jordaan. Zij verwierf bekendheid als solozangeres, maar was ook de ene helft van het duo Dora en Nora, de zingende toiletborstels. "Ik doe wat ik doe en vraag niet waarom. Ik doe wat ik doe, en misschien is dat dom, maar heerlijk is het wel" is haar levensmotto.

Greetje S. is een rijke mix van komedie en drama, een zeer ontroerende en ontwapenende vrouw, die ook nog eens heel goed biljarten kan. Ga met Greetje naar het biljart en ze steekt van wal: "Allemachtig, wat is het leven prachtig. Ik blijf biljarten, al wordt ik tachtig. Al liggen mijn tanden in een glas, mijn bril op tafel, 't gehoorapparaat in mijn tas. De steunzolen naast mijn bed op de stoel, het doet niets af voor wat ik voor biljarten voel."

Bij dat alles is Greetje S. ook een globetrotter. Een reislustig type zeg maar. In haar eigen tiny house op wielen – een cadeau van haar kinderen – trekt ze van oost naar west en van zuid naar noord. "Ik maak grote reizen om dingen te zien waarop wij in onze Jordaan geen acht slaan." Het tekent de bescheidenheid van Greetje, want met haar hele doen en laten verdient zij een plek in Het Geheugen van de Jordaan. Naast Kee Spek, Mina de Mop en Kee Seur bijvoorbeeld, die op de Willemsstraat woonden. En kent u Adrienne Solser die tijdens haar optredens lachsalvo's oogstte in de rol van 'Ka de Suffragette' uit de Jordaan of 'Bolle Bet uit de Willemsstraat'? Welnu, Greetje S. is van dat hout gesneden!

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Een roosje, mijn roosje

De aankomst van Greetje S. wordt rijkelijk gevierd tijdens het dagelijkse borreluurtje op Domaine Sainte Marie. Ieder zichzelf respecterende gast is dorstig genoeg om de luie stoel van het eigen onderkomen achter zich te laten en de gang naar de stamtafel te maken. Peter en Marga kwijten zich aldaar op onnavolgbare wijze van hun gastheer- en gastvrouw-schap. Bier en wijn vloeien als water op dorstige akkers de kelen in. De wereldproblemen worden tussentijds opgelost en en passant wordt de menigte ook nog eens geattendeerd op de verkiezing van de Nationale Bloem van Nederland! Want het grootste geluk is immers de kunst om een boeketje te maken met bloemen uit je naaste omgeving!

Waar Oostenrijk de edelweiss heeft, de Belgen de klaproos en de Finnen het lelietje-van-dalen staan wij met lege handen. Daar moet verandering in komen – zo is de gedachte – en daarom wordt deze Nationale Bloem Verkiezing georganiseerd. Inmiddels is de shortlist van vijf bloemen bekend. Nee, de tulp staat er niet bij, die hoort al bij Hongarije én Turkije en groeit ook niet in het wild.

Ook de roos ontbreekt in het rijtje der genomineerden. Dit, tot groot verdriet van Boom & Boom. Zij weten immers dat ieder meisje een roos bezit en dat die roos graag bloeien wil! Mits natuurlijk zij regelmatig besproeit wordt. Een klusje dat menig jongen en man overigens wat graag voor zijn rekening neemt. Maar, als gezegd, de roos is voor de Nationale Bloem verkiezing niet genomineerd en dus dreigt voor menig roosje de verdorring. Voor de mannen die deze treurnis willen voorkomen heeft Pieter een goed advies: “Zet uw kraan regelmatig open. Wie zijn kraan dicht houdt, zal nooit ontdekken hoe een roosje bloeit en smaakt. Doe het echter nooit op een zaterdagavond, anders weet je 's zondags niet wat te doen als het regent.”

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Magisch duo

Pieter en zijn lief ontdekken dat Peter en Marga, de uitbaters en eigenaren van Domaine Sainte Marie eigenlijk magiërs zijn. Gelukkig weten zij dat zelf niet, want anders was een verblijf bij hen waarschijnlijk onbetaalbaar. Magie is de kunst van het manipuleren van de werkelijkheid met behulp van speciale objecten, spreuken en rituelen op basis van verborgen krachten. En met de werkelijkheid manipuleren, dat kunnen Marga en Peter als geen ander. Zelfs bij storm en onweer wanen de gasten zich als aan de Costa del Sol. Pieter is ervan overtuigd dat zij een oplossing bieden voor elk probleem. Van vruchtbaarheid, gezondheid, veiligheid tot het liefdesleven. Alleen de dood hebben zij niet onder controle.

De magie van het span kan net als religie en wetenschap het wereldbeeld van een bepaald volksdeel mede bepalen. Vooral het volksdeel dat zij tot hun gasten mogen rekenen. Hun magie berust op drie pijlers. De eerste pijler betreft hun persoonlijkheid. Het zijn specialisten met een speciale status. De tweede pijler zijn de magische handelingen die zij in hun keuken weten te verrichten. Ten slotte zijn er de met die handelingen overeenstemmende magische voorstellingen van de werkelijkheid, Zeker wanneer de alcohol zijn weg in de dorstige kelen van de gasten heeft gevonden zijn deze voorstellingen van welhaast utopische omvang.

Bij de magie van Peter en Marga kunnen verschillende functies worden onderscheiden. De instrumentele functie betreft het beoogde resultaat van de uitgeoefende magie, zoals het bevorderen van de eetlust en de bescherming tegen bepaalde personen. Pieter heeft bijvoorbeeld gehoord dat voor Franssen de camping altijd compleet is, zelfs als er geen hond op het terrein te vinden is. De expressieve functie komt vooral bij Marga goed tot zijn recht. Dagelijks kleedt zij zich in een kleurrijke outfit met daarbij altijd weer in dezelfde kleur passende oorbellen. Bovendien verstaan zij de kunst om bij denken en doen steeds verbonden te zijn en te blijven met de meest uiteenlopende denkstelsels van hun gasten.

Nostalgie

Ook Pieter wordt ouder. Dat ontdekte hij tijdens het dagelijks borrelen bij Domaine Sainte Marie. Hij krijgt, zo moet hij erkennen, last van nostalgie. Nostalgie ja, de ondeugd van de ouderen onder ons. Die kijken nog naar herinneringen in zwart-wit.

Nostalgie is vaak verbonden met de kindertijd of schooljaren. Dit jeugdsentiment vertaalt zich bijvoorbeeld in bepaalde plaatsen die Pieter als kind heeft gekend, speelgoed dat hij had, de mode die hij droeg en de kinderprogramma's of films waar hij naar keek. Het gaat te ver om te beweren dat dit allemaal de revue passeerde tijdens dit borreluur, maar toch. Er werd breed teruggeblikt op van alles en nog wat. Want vroeger, vroeger was alles beter.

Pieter betrapt zichzelf erop dat hij hiermee teruggrijpt op een tijd die voor hem overzichtelijker en beter te begrijpen was. Een tijd waarin hij zich nog geen zorgen hoefde te maken over werk, belastingen, rekeningen, enzovoort. Zaken waarover hij zich nu overigens ook geen zorgen maakt, maar dat terzijde. Er waren jaren dat de zorgen daarover hem wakker hielden. Dat er vooruitgang gemaakt wordt is onloochenbaar. De gemiddelde Nederlander betaalt tegenwoordig tweemaal zo veel aan belasting als hij vroeger aan loon ontving.

Het verleden dat achter hem ligt, zal Pieter nooit vergeten, Niet, omdat het hem aan het verleden geketend houdt, maar eerder als een gelukkige herinnering aan hoever hij is gekomen en hoeveel hij heeft bereikt. Want laten we eerlijk zijn, wat is er mooier dan dat je onder het genot van een goed glas kunt schateren om een platte mop. Zoals die van de twee onderbroeken die op vakantie gingen. *Er waren eens 2 onderbroeken in de wasmand. Zegt de ene onderbroek: "ik ga binnenkort op vakantie." Zegt de andere onderbroek: "Ik hoef al niet meer op vakantie, want ik ben al bruin genoeg!"*

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Groots klein zijn

Met Greetje S. In de buurt is het altijd feest. Dat ervoer ook Staatsraad Van der Molen. Met Sonja aan zijn zijde – de eerlijkheid gebiedt Pieter te vertellen dat Sonja aan het hoofd van de tafel zat en Greetje S. (die zich er lekker tussen gewurmd had) aan de zijde van de Staatsraad – genoot de staatsraad de maaltijd. Pieter en zijn lief Adri waren eveneens van de partij en dus aan tafel aangeschoven.

Nog was het gezelschap niet gezeten, of Greetje S. startte het gesprek door over Buum Hennie te beginnen. Het gesprek ging al gauw over hoe groot of hoe klein deze man nu eigenlijk wel (niet) is. Volgens Greetje is hij niet zo groot. Volgens Pieter echter is Buum Hennie een bijzonder groot en mythisch wezen. Wellicht klein van postuur, maar daarom niet minder groots. Greetje echter meent dat Buum Hennie klein van stuk is. Zeg maar zo groot als Klein Duimpje!

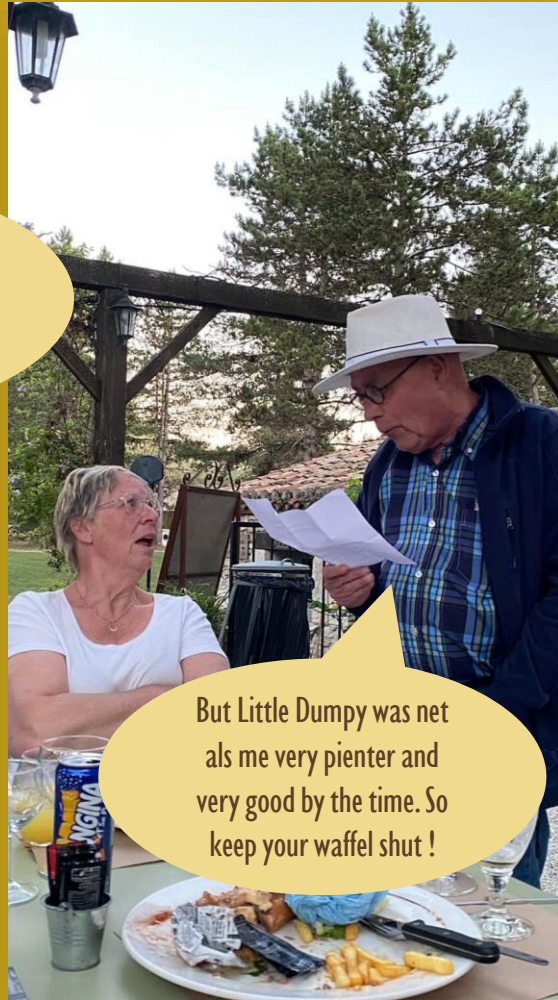
En toen waren de spreekwoordelijke poppen aan het dansen. Greetje schoot in een schaterlach die in wintertijd in menig Alpenland meerdere lawines tegelijkertijd zou hebben veroorzaakt. Met horten en stoten vernam de rest van het tafelgezelschap de reden van deze blijmoedige eruptie: het verhaal van Little Dumpy, gebracht (lees: voorgedragen) door Buum Hennie. Tijdens een zomerse avond op Des Arcades, de camping waar Pieter en zijn entourage in het verleden hun vakanties plachten door te brengen. Terwijl Hennie zelf ternauwernood over de rand van de tafel kon kijken, vertelde hij in zijn beste steenkolen Engels het verhaal van Klein Duimpje, oftewel Little Dumpy.

Pieter heeft overwogen om het verhaal kort samen te vatten, maar omdat het verhaal van zichzelf al niet heel erg uitgebreid is, heeft hij uiteindelijk besloten het verhaal in zijn volle omvang te reproduceren. Of dat leuk is? Oordeel lekker zelf!

Pieter Pottenkijker

Hennie is groots in het klein zijn. Een echt groot mens is iemand die ervoor zorgt dat iedereen zich groot voelt. En dat lukt Hennie altijd!

But Little Dumpy was net als me very pienter and very good by the time. So keep your waffel shut !

De magie van Domaine Sainte Marie

Het is niet de lengte of de omvang die een mens groot of klein maakt, maar de betekenis die hij of zij heeft voor zijn omgeving. En dan is Hennie een groot mens! Wat zeg ik, dan is hij een reus!

Als knaap heeft Hennie zijn eerste grap verzonnen. Zijn moeder riep: "dat wordt een humorist." De brave vrouw. Zij heeft zich niet vergist. Een schelmse carrière was begonnen.

PS
Ik ben natuurlijk ook maar een verzonnen figuur in Pieter verhaal. Maar de dingen die ik heb gezegd over Hennie zijn niet verzonnen. Dat is het aardige!

LITTEL DUMPY

There was es a littel boy. He was so [[i]ttel, that everyone gave him the by-name of Littel Dumpy. He had six brothertjes and sistertjes. His father was a holthacker and his mother was workent in the householding. On a given day the father said to the mother: "I hold it no longer out; I work myself the blubber." Thereauf said mother with a trilling voice: "Tomorrow you bring the hole bubs far in the boes and then you let them in the steak." But Little Dumpy was very pienter and very good by the time. He had heard everything. At night he went to the grinthpath and filled his pockets with a whooleboel kaiselstones.

The next morning father brought the children faraway in the boes. Little Dumpy dropped a stone by every step. When they were faraway in the boes, the father let the children in the steak. All the children krait and krait, but Little Dumpy said: "Kelm on, kelm on. I will bring all of you heelhauts home."

When the[y] came home, father was sitting in the frontkamer by the stove. He was very verrest that they had found there way back.

The next morning the olders did the same. Little Dumpy had no kaiselstones by him, so he dropped folkloren roggebread. Again father let the children in the steak and the children krait and krait for the tweade time. But Little Dumpy said again: "Kelm on, kelm on." But he could not find the way back. All the verrekte musses had vreaten up the roggebread. So Little Dumpy clomp in a treet (you have well in the gaten that he was very good by). When he sat in that treet, he looked and looked. The children bleaven kraiten and Little Dumpy said: "Keep your waffel shut." At plotse he saw a lichie. It was the lichie of his home.

When they came home the olders were very bley and they beloofded that they sall not send the children opnew away.

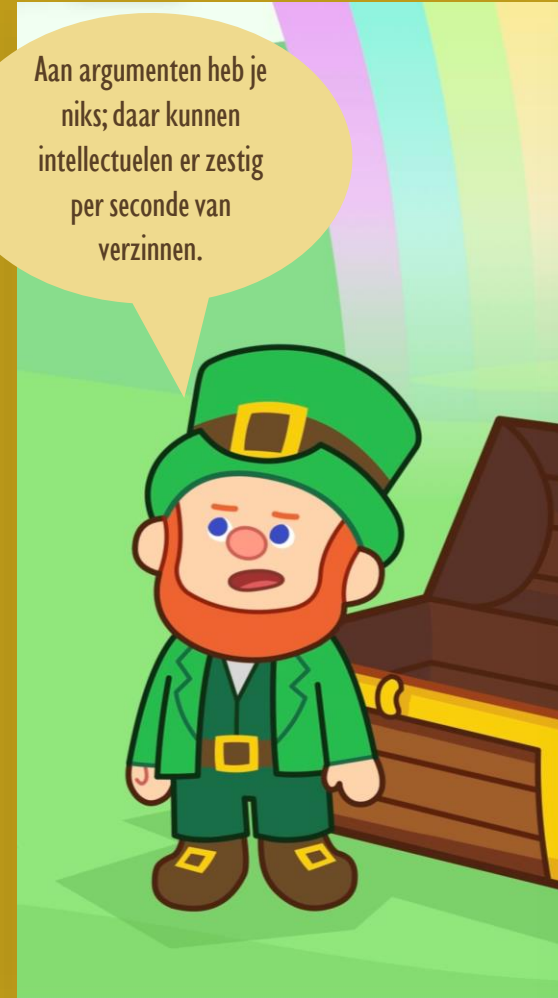
So: End good,

all-les good!

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Onbegrepen gedrag

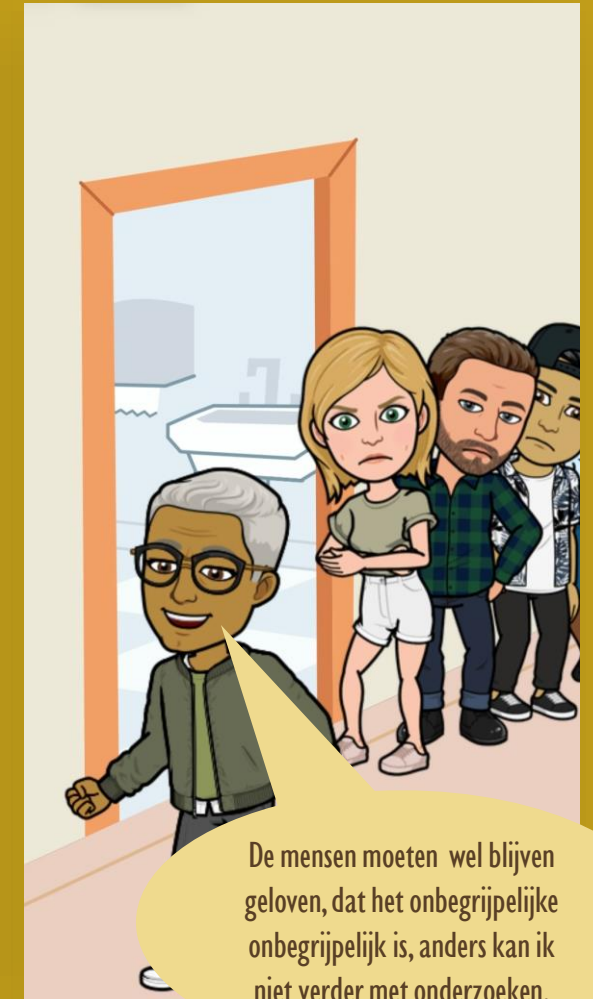
De magie van Domaine Sainte Marie. Pieter lijkt er zo langzamerhand een vinger achter te krijgen. Hij weet alleen niet welke vinger. Duidelijk is dat de gasten van de camping een uniek en tegelijkertijd overkoepelend kenmerk hebben: het zijn allemaal mensen met onbegrepen gedrag. Want laten wij eerlijk zijn, het is toch onbegrijpelijk dat je het op gezegende leeftijd leuk vindt om met een paar ballen in een bak met zand (grind mag ook) te gaan gooien! Of bij nacht en ontij uit je caravan te stappen om ergens een partijtje golf te gaan spelen. Welk weldenkend mens verlaat huis en haard om vervolgens elke ochtend met de toilettafel en wc-rol onder de arm naar een gezamenlijk douchegebouw te lopen, terwijl je dat alles thuis voor jezelf privé hebt! Het leven is inderdaad oneindig veel vreemder dan wat de mens zou kunnen verzinnen.

Alleen al daarom is het bewonderenswaardig dat Peter en Marga er in slagen om zoveel mensen met onbegrepen gedrag bij elkaar te brengen en te houden. De enige verklaring die daarvoor te vinden is, is dat zij zelf mensen met onbegrepen gedrag zijn. Wie bijvoorbeeld gaat er boodschappen doen om de voorraad bier aan te vullen en komt bijvoorbeeld thuis zonder bier, maar met een vracht aan nieuwe kleding? Jawel, u begrijpt het.

Mensen met onbegrepen gedrag citeren ook niet te beredeneren teksten. Wat te denken van "ringding ding, je bent een ding met een gat erin". Geef Pieters portie dan maar aan de poes. Dan heeft hij in ieder gaven geen last van muizen. Begrijpt u het? Dat is knap, want er is veel verstand voor nodig om al deze onbegrijpelijkheid te begrijpen. Pieter heeft in ieder geval ontdekt dat, wanneer hij erover praat, zelfs het eenvoudigste direct gecompliceerd en onbegrijpelijk wordt. Al kan dat ook een gevolg zijn van de spiritualiën die hij dagelijks geserveerd krijgt.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Dwaas

Pieter krijgt commentaar. Om niet te zeggen verwijten. Meerdere lezers en lezeressen vragen zich af waarom hij in plaats van te schrijven over onbegrepen gedrag niet gewoon zegt of schrijft dat het een stel dwazen is. Dat laatste is een bewuste keuze van Pieter. "Onbegrepen gedrag" is een neutrale constatering van een waarnemer. Dwaas is een kwalificatie van het onbegrepen gedrag. En hoewel dat wellicht een juiste kwalificatie zou zijn, voor het onbegrijpelijke gedrag van eigenlijk alles en iedereen hier op Domaine Sainte Marie, mijn beroepseer verzet zich tegen het gebruik daarvan."

Aan een oordeel of kwalificatie van het doen en laten van de gasten van Domaine Sainte Marie waagt Pieter zich dus niet. Hij laat dat oordeel aan anderen, want, zo zegt Pieter: "Ik ben liever een geestige dwaas dan een dwaze geest. Bovendien, een mens met een onbegrepen idee is een dwaas, tot het onbegrepen idee plots een succes blijkt te zijn. Stel je voor dat morgenmiddag de hele bende hier in ganzenpas naar de middagborrel waggelt! Nee, Een dwaasheid die door een anderen wordt overgenomen kan zomaar heel achtbaar worden. Span de huid van een ezel over een pispot en u heeft een trommel."

"Dwazen. Diep binnen voel ik wel: dwaasheid, eigen-wijsheid ligt heel dichtbij onbegrepen gedrag. Dat zit in het hart van ons mensen. Want ten diepste willen we het allemaal zelf uitvogelen. Met niet zelden onbegrepen gedrag als gevolg. Ik ben echter een heer, die schrijvend zijn weg gaat. Omringd door onbegrepen mensen waardoor mijn hoofd vaak omloopt. Bovendien ben ik met al dat commentaar mijn leven als schrijver niet zeker. Ik zou bijvoorbeeld wel willen weten of mijn toekomst vóór of achter het onbegrepen ligt, als u begrijpt wat ik bedoel. Het meest banale wordt ook hier het luidst toegejuicht, omdat het merendeel van de mensen hier, zoals ik al meer heb gezegd, nu eenmaal door dwaze onbegrijpelijkheid lijkt bevangen."

Pieter Pottenkijker

Natuurlijk, ieder mens heeft zijn dwaasheden - en vaak zijn het de interessantste dingen die u schrijft, maar u zou minder moeten drinken. De eerste pint is voor de dorst, de tweede voor de vrolijkheid, de derde leidt tot losbandigheid, de vierde tot dwaasheden. Dus laat voortaan de vierde pint staan en begin meteen aan de vijfde!

Zelfs de verstandigste mensen begaan bij bepaalde gelegenheden grote dwaasheden.

De pijl van een dwaas is spoedig afgeschoten. Ik ga er daarom maar van tussen.

De magie van Domaine Sainte Marie

Wanneer de wereld gek doet, moet men gekheid als gezond verstand accepteren; want geestelijke gezondheid is niets anders dan de waanzin waarover de hele wereld het eens is.

Vreemde vogels

“Vogeltje wat zing je vroeg, Is de nacht niet lang genoeg”, Toon Hermans zingt bijna dagelijks in het hoofd van Pieter. De reden? Pieter wordt dagelijks van in de vroege ochtend tot diep in de avond omringd door zingende vogeltjes. En die zijn er veel op Domaine Sainte Marie. Daaronder notoire nachtzangers. Al heel vroeg, vaak al twee uur vóór zonsopkomst beginnen zanglijsters en merels te zingen, niet toevallig vogelsoorten met grote ogen. Die vangen veel licht. Daarna haken steeds meer vogels aan, waarna rond zonsopgang de zangpiek is. En dan liggen veel campinggasten nog op één oor, of zij proberen net de ogen te openen.

Er zijn diverse redenen te bedenken waarom juist in de vroege ochtend veel vogelzang is. Ten eerste is het voor veel vogels nog te donker en te koud om naar voedsel te zoeken: insecten bijvoorbeeld, zijn nog niet actief. Ten tweede is het vroeg in de ochtend vaak nog windstil en vochtig: het geluid draagt dan ver en mooi gelijkmatig naar alle zijden. Maximaal effect dus. Dat is nodig om het territorium te markeren en een partner aan te trekken, de belangrijkste functies van zang. Dit laatste zet Pieter wel aan het denken, want zijn lief oefent zich hier ook al in de zang. Verder blijkt het ook handig om allemaal tegelijk te zingen: je weet dan precies waar je buurman zit. Na een tijdje ken je dan je burens. Dat geeft naast rust echter ook kapers op de kust.

Overigens zijn er ook soorten die 's avonds beter zingen dan 's morgens vroeg, maar dat zijn er niet veel. In de avond zijn het dan ook vaker de vreemde vogels die het hoogste lied zingen. Deze rare vogels staan niet alleen: ze trekken vaak samen op met vreemde, gekke of gladde vogels. Soms zijn er ook hippe of vrije vogels. Zij worden vaak niet begrepen door de vroege vogels, zij die al vroeg op de dag hun nest uit zijn en dingen gaat ondernemen. Tenslotte zijn er ook pechvogels. Een niet bij name te noemen gast alhier behoort tot die categorie. Hij vertrouwde Pieter toe: “Ik ben zo'n pechvogel. Als ik hoedemaker was geworden, waren jongetjes voortaan ter wereld gekomen zonder hoofd.”

Pieter Pottenkijker

Ik heb geen verstand van vogels, maar ik weet wel dat Guus Meeuwis en dat een vogel die in de nesten zit, nooit grappig is.

Een vogel fluit de waarheid. De mens kan fluiten naar de waarheid..

Het is moeilijk om tegelijk de waarheid en de mensen het naar de zin te maken.

De liefde is als een vogel in de lucht, niemand kan haar dwingen uit onze handen te komen eten.

Flirten met jou is één ding; nu jij begint terug te flirten, weet ik dat de tijd gekomen is om er een einde aan te maken. Onze beider gedachten zijn als vogels, wij volgen elkaars vlucht, maar jij weet niet waar ik, en ik weet niet waar jij jouw nest hebt.

Typetjes

Op verzoek van zijn lezers vertelt Pieter iets meer over het pluimage dat verblijft op camping Domaine Sainte Marie. Omwille van de privacy (en zijn eigen veiligheid) doet hij dat in vogeltermen.

Zo vertelt Pieter dat er een dappere dodo is, het lelijke eendje, een vreemde eend in de bijt, een domme gans, een haantje-de-voorste, een kip zonder kop, een lekker kippetje, een koekoeksjong, een paradijsvogel, een witte raaf, een rare sijs, een rare snoeshaan, wat tortelduifjes, ja dat kan ook op hoge leeftijd nog, een uilskuiken, een blinde vink, een luistervink en een zwarte zwaan. Zou hij ze nader moeten omschrijven, dan zou hij zeggen (lees: schrijven) dat de een zo grijs is als een duif, dat de ander net een ekster is (iemand die van glimmende dingen houdt) en weer een ander zo fris als een hoentje oogt. Om te zeggen dat er bij zijn die nog lopen als een kievit gaat ook Pieter te ver, maar er zijn er zeker die zo vals zingen als een kraai. Er zijn ook gasten die zo doof als een kwartel zijn en aan het einde van de dag zijn velen zo zat als een meeuw. Een enkeling heeft een stem als een nachtegaal en weer anderen zijn zo trots als een pauw. Sommigen zijn zo zwart als een raaf, maar dat komt omdat zij hun haar verven. Weer anderen zien eruit alsof ze kunnen stelen als de raven. Snipverkouden is er een en alle anderen zijn zo vrij als een vogel. Zij lopen bijvoorbeeld gerust in hun ondergoed (Zeeman) rond te dobberen.

En dan zijn er nog de meer uitzonderlijke types. Mensen bijvoorbeeld die onder iemands duiven schieten, die de kip met de gouden eieren slachten en anderen blij maken met een dode mus. Je hebt erbij die r als de kippen bij zijn, maar de meesten echter gaan met de kippen op stok en knappen tussendoor nog een uiltje. Wat zij allen gemeen hebben, is een afschuw van de zwanenzang, al weet elkeen ook dat dit op termijn slechts struisvogelpolitiek zal blijken te zijn.

Pieter Pottenkijker

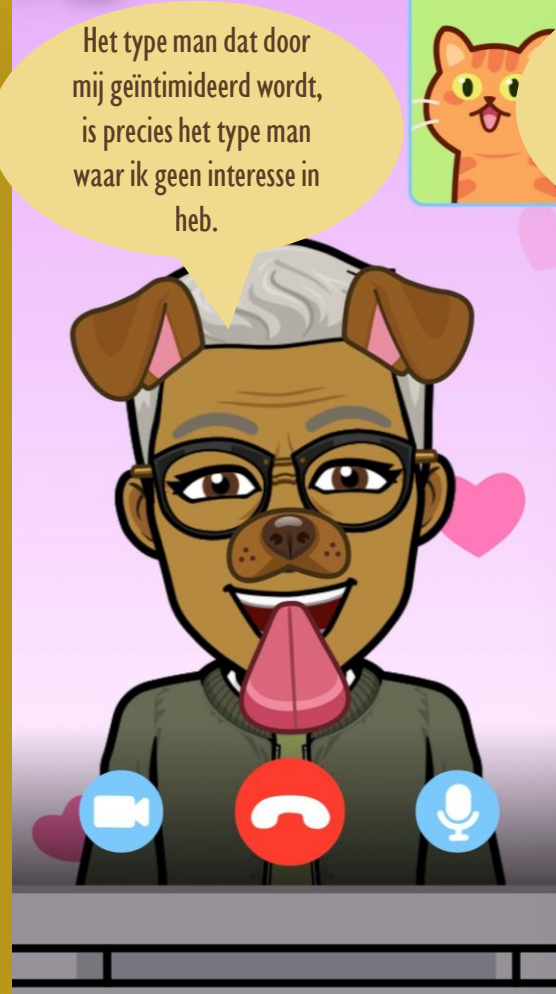
Ik ben meer een avontuurlijk type dan een relatie type, want schoonheid heeft maar één type; het lelijke heeft er duizend.

Mijn moeder was van het type dat zolang naar je problemen luisterde tot ze je begonnen te vervelen.

Het type man dat door mij geïntimideerd wordt, is precies het type man waar ik geen interesse in heb.

Ook bij massaproducten spreekt men van het typisch eigene.

PS
De waarheid over de kat rechtsboven hoor je van de muizen.

Vintage

Pieter dacht altijd dat brocante gewoon een chique woord is voor 'oude rommel'. Eerlijk is eerlijk, vertaald uit het Frans betekent brocante ook niets anders dan 'rommelmarkt'. Zoals met zoveel leenwoorden hebben wij Nederlanders ook hier weer een eigen betekenis aan gegeven. Het Nederlandse brocante is helemaal geen oude rommel. Het kan ook hartstikke nieuw zijn. Of het nou gaat om meubels, kleding of accessoires, de belangrijkste regel is dat het eruit ziet alsof het oud is, sleets en doorleefd dus.

Domaine Sainte Marie zit overigens vol met oude schatten. De één vintage of antiek en de ander brocante. Heel wat levensjaren hebben ze met elkaar gemeen, maar er zijn ook grote verschillen. In het gemeen zijn het wel vintage people. Let op, een snelle lezer zou hier Village People kunnen lezen, maar hoewel de leden van die groep inmiddels ook al wel vintage zijn, is hun kunne veelal anders georiënteerd dan dat van de gasten hier. Al weet je het natuurlijk nooit zeker, want niemand draagt een labeltje. Bottom-line echter zo oordeelt Pieter "moeten wij niet vergeten dat het meestal waardevolle antiek lieve, oude vrienden zijn. Het is immers geen kunst oud te worden; het is een kunst ermee te leven. Ik zeg u dat jeugd niet te koop is, maar dat geldt en alle andere goede dingen van de mens uit de jeugd voortkomen, zowel publiekelijk als privé. Te weten hoe je daarmee oud kunt worden is het meesterwerk van wijsheid, en één van de moeilijkste hoofdstukken van de grote kunst van het leven."

Een van die vintage stukken is Greetje S. Zij heeft echter te lang van de zon gesnoept en heeft daardoor een gedaantewisseling ondergaan. Het gevolg is dat zij – weliswaar tijdelijk, maar toch – vooralsnog een nieuw pseudoniem heeft: Greet Kreeft. Of het veelvuldig snoepen van de zon door Greetje nog van invloed is op de klimaatverandering zal nader onderzocht worden. Duidelijk is wel dat Greet nu rondloopt alsof zij net uit een pan tomatensoep gekropen is.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Droomkasteel

Onder het motto "Als je achteruit blijft kijken dan zie je niet wat er voor je gebeurt," heeft Greet Kreeft zich verdiept in de geschiedenis van de streek. Met als gevolg dat zij reikhalzend uitkijkt naar weer een nieuwe dag. "In elke nieuwe dag zitten weer kansen, hoop en vertrouwen," aldus Greet. "Misschien ziet mijn toekomst er toch nog rooskleuriger uit dan ik ooit heb durven hopen."

Wat blijkt? De vroegere edelen uit Parijs noemde de streek rond Allier ook wel de bloementuin van Frankrijk, doordat de luchtstromen van de Atlantische oceaan en de Middellandse zee er boven samen komen en daardoor voor een gelijkmatig klimaat zorgen. Vanwege dat klimaat zijn er meer dan 360 kastelen gebouwd in de Allier die de edelen gebruikten als stopplaats richting Marseille en om de minnaressen te huisvesten. Dat laatste inspireert Greet. Zij zou – in alle stilte – op zoek zijn naar een eigen optrekje hier. In de hoop dat er vandaag of morgen een of andere verdwaalde edelman aan de poorten van haar eigen kasteeltje zal kloppen. Of dat ijdele hoop is? Greet heeft vertrouwen in een goede afloop: "Vertrouwen is, voor mij, voelen dat het goed komt ondanks dat het er nu nog niet zo uit hoeft te zien. Ik richt me op hoe ik het graag zou willen zien in het leven. Ik heb vertrouwen in wat kan zijn en blijf daar naartoe bewegen zodat ik een nieuwe realiteit naar mij toe kan trekken. Elke dag is er een kans dat er iets gebeurt en mijn leven verandert op een manier die grootser is dan de roem die ik al achter mijn stralende zegekar voortsleep."

Iedereen op Domaine Sainte Marie hoopt natuurlijk van ganser harte dat Greet deze maand haar grote liefde vindt, naast heel veel vreugde. Zij sporen Greet's dromen zelfs aan: "Over twintig jaar zul je meer spijt hebben van de dingen die je niet deed dan van wat je wel gedaan hebt. Dus gooi de trossen los. Zeil de veilige haven uit. Vang de passaatwind in je zeilen. Onderzoek, droom., ontdek en geniet."

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Op het verkeerde been

De dag (donderdag) en de maand (juni) kende voor Pieter en zijn lief een sportieve aftrap. Met een heuse ochtendwandeling in Montaignu-le-Blin begonnen zij de dag. Daarbij werd ook nog een ree met kalf gespot. Die laatsten vonden dat minder plezant dan Pieter en zijn lief. Als een betrap konijn gingen zij er als een haas vandoor.

Toen Pieter later die dag tussen de bedrijven (17 en 18) door even pauzeerde schrok hij zich de tandjes. Hij dacht werkelijk even dat Staatsraad Van der Molen (met Sonja aan zijn zijde) de weg van het weer kind zijn was ingeslagen. Met een handvol krijtjes was hij druk aan het krijten op een schoolbord dat menigeen nog kent uit zijn kindertijd. Niet zo'n digitaal schoolbord dus, maar een schoolbord uit de tijd van Aap, Noot en Mies. Het was even aandoenlijk als choquerend.

Het is dat Pieter een perfectionist is en in control en daarom dus bij een dergelijke waarneming direct besluit tot nader en diepgaand onderzoek. Daarmee is veel gespeculeer en wat daarmee samengaat voorkomen. Wat blijkt namelijk?

De Staatsraad heeft door de ongeplande afwezigheid van de vaak onvoorspelbare en drukke gasten in de entourage van Pieter (te) weinig om handen. Er loopt namelijk hoegenaamd niets uit de hand. Daarom, zo blijkt, heeft de Staatsraad zijn zinnen gezet op andere activiteiten. Met als resultaat het lumineuze idee om een heus boulestoernooi te organiseren. U weet wel, zo'n toernooi waarbij de deelnemers elkaar met metalen ballen te lijf gaan. Niet letterlijk natuurlijk, maar bij wijze van spreken. Het spel wordt namelijk gespeeld met metalen ballen (boules), waarbij het de bedoeling is om zo dicht mogelijk bij een klein houten balletje (het cochonnet) te werpen. Er zijn geen grootse prijzen mee te winnen, maar bij dit toernooi draait het om de eeuwige eer en roem van Sainte Marie.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Het gemis

Met eens heus boulestoernooi in het vooruitzicht ervaren Pieter en zijn lief eens te meer het gemis van de aanwezigheid van hun goede vrienden. Boom John en zijn Wil (de) Jager bijvoorbeeld. Of die andere Boom, Henny met zijn Honnepon. En natuurlijk zijn speurmaatje Ton Bond met Bondmeisje Linda. Ton en Linda ervaren de vernietigende invloed van kanker op het leven van mensen. Ware het niet dat Pieter niet een heel erg mooie zangstem heeft, dan was hij spontaan gaan zingen:

“Mooi was die tijd Toen wij met vakantie samen waren Niet jong of onervaren Net als de storm vloog ieder uur snel voorbij Mooi was die tijd Maar dat geluk, die mooie uren Mochten niet eeuwig duren Wat ook de reden is Toch blijven zij voor altijd in mijn gedachten En herinneren zij mij aan die vakanties Want die tijd is voor ons te snel voorbij gegaan”

Er zijn overigens meer afwezigen die gemist worden. Wie kent bijvoorbeeld niet Joop en Mien van der Schilden! Hun naam is voor eeuwig verbonden aan het Van der Schilden Memorial Boules Toernooi. Het Van der Schilden Memorial Boules Toernooi is een ode aan Joop en Mien van der Schilden. Twee levensgenieters waarmee de Staatsraad (met Sonja aan zijn zijde) en velen anderen – waaronder Pieter en zijn lief – jarenlang de vrijheid en het geluk van 'kamperen in Frankrijk' genoten op de destijds ook fameuze camping Des Arcades. Joop is inmiddels naar de overkant van de tijd vertrokken en Mien trekt het reizen niet meer, maar de herinnering aan hun tomeloze levensvreugde (en het boulestoernooi) houdt hen voor altijd in vele harten en hoofden levend. Dat geldt overigens ook voor mensen als Roger (Kapitein Chocolat) met zijn Bea en Wim en Ineke van den Wijngaard. Kortom, eigenlijk is het leger van afwezigen onaanzienlijk groot. Hetgeen eigenlijk maar tot één conclusie kan leiden: u kunt beter niet gemist worden!

Pieter Pottenkijker

Men kan water drinken in plaats van bier, maar dan is het jammer dorst te hebben.

Gelukkig zijn is geen goed teken, het wil zeggen dat het ongeluk de belbus heeft gemist en nu met de volgende komt.

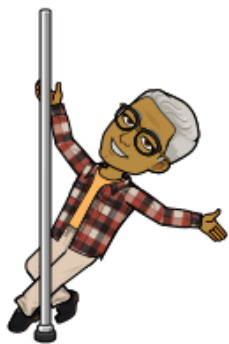
De magie van Domaine Sainte Marie

Als je vijf ware vrienden hebt als je sterft, dan is je leven een succes geweest.

Vroeger dronk ik whisky met water. Later verkoos ik water met whisky. Daarna enkel nog whisky zonder water en tegenwoordig drink ik whisky als water.

Paaldansen

Het was weer feest tijdens het dagelijkse borreluurtje. De aanwezigheid van Greet Kreeft was daaraan niet vreemd. Zij brengt menig mannenhoofd en -hart op hol. Terwijl zij Pieter en de Staatsraad (met Sonja dit keer aan de overzijde) bezig hield met haar telefoon, bracht zij Peter (de uitbater) op stoute gedachten. Het scheelde weinig of Greet en Peter hadden samen een paaldans-act uitgevoerd. Greet wilde uiteindelijk niet, omdat zij vreesde de verkeerde paal te pakken. Bovendien was zij bevreesd dat zij niet overweg zou kunnen met Peters pientere pookje, omdat zij veelal automatisch naar een hogere versnelling schakelt.

Paaldansen, zo begreep Pieter is overigens een uitstekende workout. Veel spiergroepen worden er getraind. Zelfs spieren waarvan de houder al lang vergeten was dat hij of zij ze bezat. Op deze manier lukt het mensen om snel fitter te worden, wat weer voor een goed gevoel zorgt. "Om dit te bereiken," aldus Greet Kreeft, "is het slim om een instructeur in de arm te nemen." Wat je verder wel of niet moet doen is in de herrie die toen ontstond niet te horen geweest. Wellicht werd dit veroorzaakt door het feit dat Peter bekende dat hij een beelddenker is.

Een beelddenker *dénkt* echt in beelden. Liefst in 3D. Om te kunnen vertellen wat hij denkt, moet hij eerst zijn beelden omzetten in taal. Dat omzetten naar taal gebeurt dus *áchteraf* en het kost de beelddenker veel tijd en energie. Die energie had Peter (gelukkig) niet, waardoor het gezelschap een diashow over het paaldansen met Greetje werd bespaard. Alle gasten kunnen daardoor van hun eigen illusies genieten. "De illusie," zo meent Pieter, "geeft geluk, want zij is de aanschouwing van zelf gecreëerde mooie beelden. Je kunt de dingen zien zoals jij ze zelf wenst. Ik houd zelf overigens meer van de droom dan van de illusie: in de droom weet men dat men zijn ogen heeft gesloten, in de illusie meent men dat men ze open houdt."

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Feest

Terwijl het “Kom van die paal af” nog nagalmt op de camping, waarbij het onduidelijk is of het Peter is of Greet die er nog in hangt – is het de dag daarna alweer feest op de camping. Groot feest. Staatsraad Roel van der Molen (met Sonja weer als vanouds weer aan zijn zijde) viert zijn jaardag. Volgens eigen zijn wordt hij 59, maar wie hem kent weet wel beter. Iemand die beschikt over zoveel wijsheid als de Staatsraad moet welhaast net zo oud als Sinterklaas zijn. Maar dat terzijde. En, hoewel er geen ober in de buurt is, al vroeg in het einde van de ochtend vloeien het bier en de wijn rijkelijk. Want, om met Rob de Nijs te spreken: “Bier is bitter, bier is best, en de wijn doet vanzelf de rest.”

Op dagen als deze mis je de aanwezigheid van Buum John wel. Hij zou zeker een aubade aan de Staatsraad ten gehore hebben gebracht. En wis en waarachtig was ook Buum Hennie met zijn orgeltje ten tonele verschenen. Desondanks (of was het dankzij?) werd het een gezellige boel. Het duurt dan ook niet lang, of Sonja zet de stoelen aan de kant en het gezelschap stapt de dansvloer op. Dan bouwen ze een feestje en gaan de remmen los. Bij de onthullingen die daarbij volgen vliegen Pieters veters uit zijn schoenen. Zo blijkt ook de Staatsraad in het verleden wel eens op het verkeerde pad gezeten te hebben. Hij werd op het rechte pad gebracht door een vrouw en een kerkje op de hoek. Zo vliegen er meerderde bekentenissen over tafel en blijkt dat ook Greet Kreeft nog wel wat te wensen heeft. “Een stevige bos hout voor de deur” staat bovenaan haar verlanglijstje, zo vertelt zij. En de Staatsraad, altijd bereid tot het helpen van mensen in nood, staat bij wijze van spreken al in de startblokken om daarvoor een crowdfunding te starten. Zijn Sonja – voor wie de Staatsraad alles doet – steekt daar echter een spreekwoordelijk stokje voor en start – net op tijd – de polonaise: “Wij vieren feest dus weg met de malaise, want nu is het tijd voor de polonaise Hollandaise, van hier tot Oeteldonk.”

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Kleding die ze vandaag nog een badjas noemen, dragen ze morgen om in te dansen en vice versa.

Een leven zonder feesten is als een lange weg zonder kroegen.

Dit is een feest dat een diepe indruk zal achterlaten bij de velen die er niet bij waren.

Succesvol leven is als het bereiken van een respectabele leeftijd en dan bemerken dat je precies hetzelfde bent gebleven.

Ik heb het graag over mijn borsten. Ik heb er twee. De linker is iets kleiner dan de rechter. Ik houd van mijn borsten. Niets is zo geruststellend als een korte blik in deze vallei der verrukking.

Magie

Bij Domaine Sainte Marie is het dagelijks een komen en gaan van gasten. De ene vogel is nog niet vertrokken, of de andere vindt er zijn landingsplaats. Er is duidelijk iets dat gasten van heinde en ver aantrekt. Dat zal de magie van de camping zijn. Deze magie bestaat uit een blend van je welkom weten, geborgen zijn en gezelligheid. Van de vroege ochtend tot in de late avond. Voeg daarbij op zijn tijd een lekker hapje en drankje en de betoverende magie doet zijn werk! Marga zelf is daarover duidelijk: "Onze magie kent een bepaalde gezapigheid. Dat is nodig om de huiselijke gezelligheid te waarderen; rusteloze gasten prefereren ongemak, en dat serveren wij niet. Wanneer men in aanmerking neemt hoe dwaas de mensen hier kunnen handelen en hoe gezellig ze babbelen, dan zou het misschien beter voor de wereld zijn als meer mensen dat deden."

"De echte magie hier is de afwezigheid van een oordeel over anderen. Althans, een uitgesproken oordeel," zo voegt Peter eraan toe. "Ben je eenmaal voor die magie bezweken, dan volgt als vanzelfsprekend de verslaving eraan. Je wilt niets anders meer dan meer van dat euforische gevoel dat je eigenlijk alleen kent van tussen de lakens. Al zijn er natuurlijk meer plekjes dan alleen tussen de lakens waar je deze euforie kunt ervaren."

Op Domaine Sainte Marie, zo ervaart Pieter, zijn geen middelen aanwezig die je daarvoor kunnen behoeden. Integendeel, Marga en Peter laten niets na om het genot van hun gasten te stimuleren. Al zijn er natuurlijk grenzen! Waar die grenzen liggen? Pieter heeft dat nog niet kunnen ontsluiten en de vraag is of hij daarin moeten willen slagen. Het bezit van de zaak (lees: het geheim van de magie) is immers het einde van elk vermaak! De kunst van de verleiding zit hem immers in de verleiding en daaraan kun je slechts toegeven! Deze laatste filosofie vraagt wellicht om een nadere uitwerking, maar daar is geen tijd voor, want het borreluurtje wacht alweer!

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Bier zonder alcohol is als een beha aan een waslijn: het beste is eruit.

Wanneer ik alleen ben, wil ik niet minder goed eten dan wanneer ik gasten heb, en wanneer ik gasten heb, wil ik ze niet minder goed laten eten dan mezelf.

Men kan hier water drinken in plaats van bier, maar dan is het jammer dorst te hebben. Een drankprobleem, is alleen een probleem als er geen drank in huis is.

De gulden regel bij het lezen van onze menukaart is: als je het niet kunt uitspreken, kun je het je ook niet veroorloven. En met 13 man aan tafel zitten is hier alleen gevaarlijk als er maar eten is voor 12!

Stoofpotje

Nog maar net heeft Pieter de loftrompet over de magie van Domaine Sainte Marie gestoken, of het gaat helemaal mis. Blijkbaar is het dragen van de verentooi van het compliment toch een zwaardere opgave dan je op het eerste oog kunt vermoeden.

Het gebeurde tijdens het feestdiner ter gelegenheid van de jaardag van Staatsraad Van der Molen. Marga die even was afgeleid – mogelijk door de charme van Pieter of juist om Pieter te charmeren – liet een (gloeïende heet) stoofpotje uit haar handen op de feesttafel vallen. De schrik was groot, om niet te zeggen dat er sprake was van grote ontzetting. Niet in de laatste plaats bij Marga zelf. Pieters pacemaker maakte overuren en scoorde één schok van ruim 8 op de schaal van Richter.

De paniek in de ogen van Marga was nog niks bij de sfeer die nadien in de keuken hing. En waar er zoveel messen in de keuken hangen, kan er in die sfeer snel gesneden worden. Volgens een anonieme bron (Pieter weigert te vertellen dat hij het uit de eerste hand (de linker) van Marga had) was Peter des duivels. Hij zou hebben gezegd: “Daar gaat onze nominatie als Formule 1-restaurant. Hoe kun jij je zo verstappen!” De achtervolging van Marga door Peter rond het fornuis leverde vervolgens weliswaar onvoorstelbare rondetijden op, maar een crash bleef (gelukkig) uit. Al had het er lange tijd de schijn van dat er weer een nieuwe vogel zou worden toegevoegd aan de enorme vlucht aan vreemde vogels op Domaine Sainte Marie: de stresskip. Dat het zover niet kwam is een wonder, maar wellicht wel de invloed van peacemaker Van der Molen (met Sonja aan zijn zijde). De Staatsraad bleef, zoals altijd, onverstoorbaar en acteerde alsof er niks gebeurd was. En laten wij eerlijk zijn, wat was er nou helemaal gebeurd? Er was een stoofpotje iets te snel en te hard op tafel geland. Dat is geen wereldschokkende gebeurtenis, toch? Al denkt de pacemaker van Pieter daar wellicht anders over!

Pieter Pottenkijker

Na een goed diner kan men iedereen alles vergeven, zelfs een als een bom gelanceerd stoofpotje!

Oordeel mij niet naar mijn succes, maar naar het aantal keer dat ik iets heb laten vallen en aan de toorn van mijn man ben ontkomen!

Wordt toorn niet bedwongen, dan doet hij ons gewoonlijk meer kwaad dan datgene, wat de toorn opwekte.

Over tien jaar zul je lachen om wat je vandaag stress geeft. Dus waarom nu niet lachen?

De magie van Domaine Sainte Marie

Stille kracht

"De diepst menselijke emotionele behoefte is de behoefte om gewaardeerd te worden" aldus William James (een Amerikaanse psycholoog 1842 -1910). Het krijgen van waardering en erkenning is één belangrijkste behoeftes van mensen. Daarom is het geven van complimenten dus heel belangrijk. En een compliment is wel op zijn plaats voor een van de stille(re) krachten in de equipe van Domaine Sainte Marie. Want in tijden van stress zijn het de stille krachten die de boel overeind houden.

Bij alle commotie welke een simpel stoofpotje veroorzaakte was er één persoon die de kalmte zelf bleef. Nee, Pieter heeft het niet over de Staatsraad (met Sonja aan zijn zijde). Hij doelt op Gerda, die hij om privacy redenen Geraldine zal noemen. Zij is de toeverlaat van Marga en Peter. Wanneer de laatsten de keuken bestieren, bedient zij de gasten. Niet zoals meneer pastoor dat doet, met een grafgezicht, maar zij bestiert de boel met een uitgestreken snoet in alle rust. Wat er ook gebeurt, zij kan kijken alsof er niets gebeurt. "Is hier wat gebeurt dan? Daar weet ik niks van. Mijn naam is haas en ik weet nergens van."

Zo ook tijdens het de eerder door Pieter gemelde - de wereld schokkende - incident met het stoofpotje. De kranten in Frankrijk staan er gelukkig niet bol van, maar dat had anders kunnen wezen.

Geraldine is bescheiden over haar rol: "Ik ontdekte dat ik minder en minder te zeggen had, tot ik uiteindelijk stil werd en begon te luisteren. En dan hoor ik de wensen van de gasten op zijn best. Zo schep ik orde voordat het een chaos wordt Ik heb geen speciaal talent. Ik ben slechts goed in het haken en breien van poncho's. Hebt u die overigens al gezien?"

En dan blijkt dat er in het restaurant van Marga en Peter ook nog een heuse kledingboetiek is gevestigd. Bij de bar ga je twee keer linksaf en dan kom je in de wondere wereld van de poncho!

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Doneren

De wereld op Domaine Sainte Marie dreigde even op zijn kop te komen staan toen het erop leek dat professor Scherder zelf deze camping had gekozen als vakantieverblijf. Het bleek een misverstand. Toch werd ook Pieter diezelfde dag aangesproken op zijn bekende gezicht. De vragensteller had bij het spoor gewerkt, maar was duidelijk het spoor bijster, want hij kende Pieter niet als schrijver, laat staan als reporter van De Kolderkrant. En toch meende hij hem te herkennen.

Nu is Pieter dat op zich wel gewoon. Hij wordt wel vaker aangesproken op zijn bekende gezicht, maar niet zelden blijkt het dan te gaan om een van zijn (elf) broers. Zijn vader was – voor zijn tijd – de zeer geliefde spermadonor van zijn vrouw, Pieters moeder. Met een twaalftal bijna identiek ogende kinderen als gevolg.

Tegenwoordig is voor sommige mannen het doneren van sperma een levenstaak. Hoewel je geen anonieme spermadonaties meer mag doen, ontmoeten veel van hun kinderen hun donateur nooit. Wat vaak leidt tot een: "Goh, je ziet er zo bekend uit."

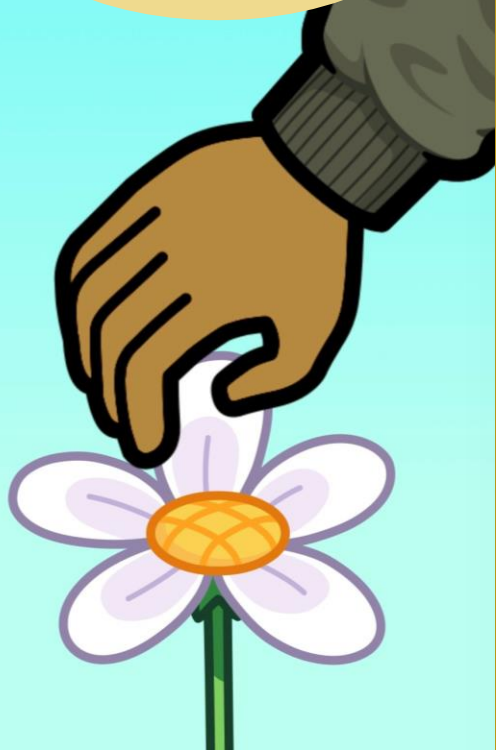
De spermadonor zelf is zich vaak van geen kwaad bewust. Althans, dat probeert hij uit te stralen. Hij lijkt een beetje op Petje Pitamientje, u weet wel, dat jochie uit de pindakaasreclame. Hij kijkt je met een verbaasd gezicht aan over alle commotie en weet niet meer uit te kramen dan: "Gek he, ik vind het gewoon lekker. Maar ja, lekker is maar een vinger lang."

De Nederlandse spermadonor met minstens 550 kinderen – die mogelijk de veroorzaker is van bovenstaande onzin – moet stoppen met doneren. Zijn commentaar op deze rechterlijke uitspraak? "Ik ga niet waar de weg mij leidt, maar ga waar geen pad is en laat mijn eigen spoor achter."

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Samen met een vriendin had ik al een week voorpret. Gelukkig maar, want dat bleek achteraf het enige lichtpuntje te zijn.

In Tirol hangen de slipjes aan de alpen, bij mij meestal op mijn enkels!

Twijfel is het voorportaal van waar alle mensen doorheen moeten voor ze de tempel van de liefde durven te betreden.

Meneer Geurts heeft geloof ik een spermabank. Hij doet namelijk al jaren iets heel stils in een hoekje..

Ingewikkeldheden

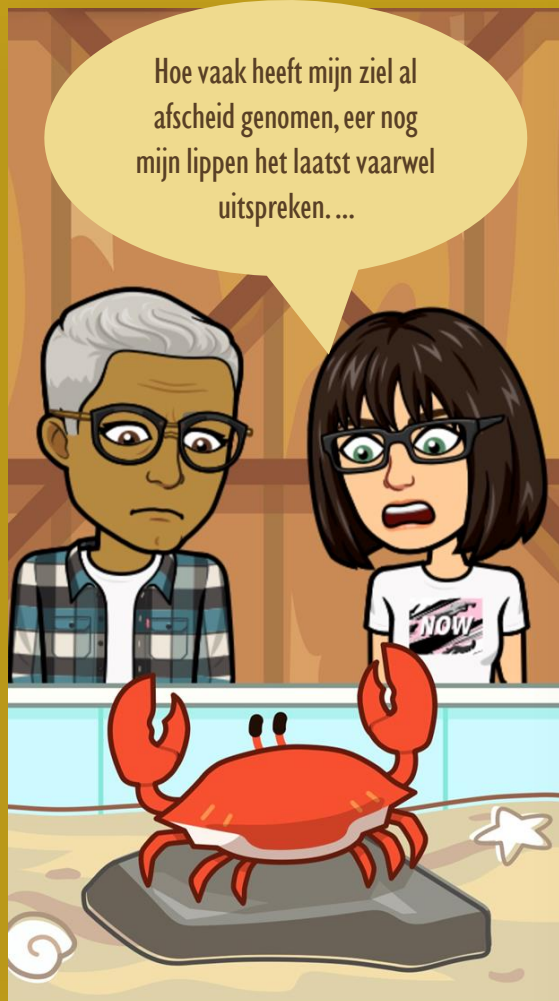
Pieter en zijn lief bezochten op deze zonnige zaterdagochtend de alles overweldigende markt in Dompierre-sur-Besbre. Dit is een gemeente in het Franse departement Allier. De plaats maakt deel uit van het arrondissement Moulins. Dompierre-sur-Besbre en telde op 1 januari 2019 3.032 inwoners. Veel meer valt er over deze plaats ook niet te vermelden. Of het moet zijn dat de markt vooral bevestigde hoe lui de Fransen zijn. Vier kraampjes met matrassen, twee met luie stoelen en vervolgens, omdat het anders geen markt mag heten, een groenteboer, een slager, een kippenboer en een bloemist. En, vooruit, twee kraampjes met kleding. U zult begrijpen dat Pieter en zijn lief geen uren nodig hadden om de markt te doorkruisen. Daarom brachten zij ook een kort bezoek aan Jaligny-sur-Besbre. De plaats maakt deel uit van het arrondissement Vichy en telt 694 inwoners. Vandaag verbleven er overigens meer toeristen dan inwoners, doordat er een groot sportevenement plaatsvond. Er staat ook een prachtig kasteel, maar dat mag je weer niet bezoeken.

Intussen is Greet Kreeft niet meer. Dit alter ego van Greetje S. is met de noorderzon vertrokken. Hoewel deze zoveelste persoonlijkheid van Greetje S. zeker kleur gaf aan het leven, is zij - bruinebakken nu - opgegaan in de menigte. "Gelukkig hebben wij Greetje nog", aldus Pieter, want anders is Peter waarschijnlijk de rest van ons verblijf niet te genieten. De diepere achtergrond van deze constatering hoopt Pieter in een volgend bedrijf uit de doeken te kunnen doen. Op dit moment echter zijn die doeken nog te ingewikkeld. "Het leven zelf is wel eenvoudig, maar sommige mensen maken het zo ingewikkeld. Zelfs een eenvoudige gedachte wordt ingewikkeld in het hoofd van een schrijver die door zijn waarneming verward is. Wat ik zie is het wonder van stille aanbidding, een op zich gunstig ongeluk, waarvan de oorzaak te ingewikkeld is om gemakkelijk te begrijpen. Ik bewonder schrijvers die ingewikkelde dingen eenvoudig kunnen maken, maar mijn eigen talent is om eenvoudige dingen ingewikkeld te maken."

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Platonische liefde

Kent u de platonische liefde? Welnu, Het begrip platonische liefde gaat terug op de Griekse filosoof Plato. Naar Plato's idee was de platonische liefde de hoogste trap van liefde, in tegenstelling tot lichamelijk begeren en seks, wat hij de eerste trap beschouwde. De platonische liefde is dus de hoogste trap: het in elk mens aangeboren streven en begeren naar zaken als schoonheid, waarheid, en uiteindelijk goddelijkheid. Daarmee had dit streven een magische dimensie. Net zoals camping Domaine Sainte Marie die magische dimensie heeft. Deze trap bereikten slechts weinig mensen. Diegenen die zich intensief met dit streven bezighouden noemde Plato filosofen.

Nu gaat het Pieter wel erg ver om Peter en Greetje S. tot filosofen te bombarderen, maar dat er – naar de bescheiden en wellicht beperkte mening van Pieter – iets van hogere orde tussen beiden is gegroeid is onmiskenbaar. Er is hier geen sprake van begeerte, maar wel van een hoge mate van interesse in elkaar. Die interesse heeft niets erotisch, want Greetje S. laat geen mannen meer toe in haar verblijven. Waar die zich ook mogen bevinden. Greetje S. verklaart het zelf nader: “De manier om een man geïnteresseerd te krijgen en zijn interesse vast te houden, is door over hem te praten, en dan geleidelijk het gesprek naar jou te leiden en het daar te houden. Dat is wat ik doe. Je moet daar niks achter zoeken, want wat daarachter echt interessant en belangrijk is, gebeurt meestal in het geheim, op plaatsen waar ik geen mannen meer toelaat. De score heeft mij nooit geïnteresseerd, alleen het spel.”

Ook Peter is duidelijk over de betekenis van dat wat Pieter ziet groeien: “Wij spelen slechts komedie met onszelf en elkaar. Natuurlijk is ons spelen onnozel, maar ja, dat zijn onze toeschouwers ook. Vergelijk mij met John Lanting, de koning van de klucht. Wat Pieter denkt waar te nemen is niets meer dan een pretentieloos komisch spel. Voor de eenvoudige lezers van De Kolderkrant: het is gewoon onderbroekenlol, maar de onderbroek houden wij wel aan en ook verborgen.”

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Zonder een vrouw zou een man ruw, onbeschoft, eenzaam zijn. Een vrouw hangt de bloemen van het leven om hem heen, zoals klimop de stammen van eiken versieren met hun geurende slingers.

Als je een man zoekt die aantrekkelijk, grappig, slim, vol zelfvertrouwen, gevoelig, sexy, toegewijd en romantisch is, ga dan naar de film.

De rozen van het plezier blijven zelden lang genoeg bloeien om de slapen te versieren van hem die ze plukt, en het zijn de enige rozen die hun zoetheid niet behouden nadat ze hun schoonheid verloren hebben.

Mijn gevoelens voor jou zijn als de zee. "Wild en romantisch?" Nee, ik word er misselijk van.

Tegenwoordig word ik, die van de natuur houd, ervan beschuldigd romantisch te zijn.

Toernooi op komst

De trouwe lezers en lezeressen van Pieter zullen zich wellicht afvragen of er nog wat komt van het boulestoernooi dat Staatsraad van der Molen zou organiseren. Welnu, de voorbereidingen zijn in volle gang. Er is een samenwerkingsverband opgericht tussen Van der Molens Ballentent vof en Te Meijer & Kras Events. Samen staan zij in voor het 1ste Krasse Knarren Boulestoernooi. Hoewel Pieter daar geen enkel bewijs van heeft waargenomen, zou er inmiddels druk gewerkt zijn of worden aan het gereed maken van het speciaal daarvoor in te richten stadion, Het Knarrenhof.

De voorziene deelnemerslijst van het boulestoernooi is er een om van te watertanden. Zo zijn uw eigen Pieter Pottenkijker en Staatsraad Van der Molen, eerdere kampioenen van het ooit vermaarde Van der Schilden Boulestoernooi (Des Arcades, Montcuq) uiteraard aanwezig. Maar ook de van datzelfde toernooi bekende rode lantarendraagster A3 (Pieters lief) en Greetje S zijn op de lijst terug te vinden. Snuf en Snuitje, bekend van HET MYSTERIE VAN DE BARRUECO-DEAL en HET MYSTERIE VAN DE GEFIKSTE MATCH en tegenwoordig de kopmannen van JBC Les Francophiles hebben laten weten hun neus op te halen voor dit toernooi en derhalve af te zien van deelname.

Er lopen nog onderhandelingen met een grote sponsor voor het nu al vermaarde toernooi. Geruchten willen dat het om de Nederlandse supermarktketen Jumbo gaat. Dit zou ook kunnen verklaren waarom deze keten stopt met het sponseren van Max Verstappen (Formule 1) en de Jumbo schaats- en wielervedrijver. Erg vlot lopen de onderhandelingen overigens niet. Niet, omdat Jumbo niet wil, maar omdat de onderhandelingen gevoerd worden door Sonja (jawel, uw weet wel, de vrouw achter (naast) de Staatsraad). Volgens boze tongen wil zij – zoals altijd – het onderste uit de kan. Volgens Jumbo gaat zij daarbij als de bekende olifant door de porseleinkast.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Buum John, voormalig winnaar van het Van der Schilden Boulestoernooi over het kampioen zijn: "Kampioen worden vereist meer dan alleen maar een sterke speler zijn; men moet ook een sterk mens met humor zijn."

Snuf & Snuitje, eveneens voormalig kampioenen van het Van der Schilden Boulestoernooi: "Elke dwaasheid heeft een kampioen om haar te verdedigen."

Pieter Pottenkijker, per toeval kampioen van het Van der Schilden Boulestoernooi: "Ik ben inderdaad een toevallige winnaar, want toeval is logisch en logisch denken vraagt een bijzonder talent, een bijzondere oefening, een bijzondere moed. Ziedaar mijn talenten."

Mien van der Schilden, beschermvrouwe van het boulestoernooi: "Ik heb Joop gevraagd een oogje in het zeil te houden, want hij kan met een beetje onschuld en ongezien van 10.000 meter hoogte een bom laat vallen als het fout gaat."

Winst en verlies

De zondag was voor Pieter en zijn lief een sportieve dag. Zij startten met een stevige wandeling in Jaligny sur Besbre, waarna zij een bezoek brachten aan Saint-Pourçain-sur-Sioule. Aldaar bezochten zij een brocante en zochten zij een bakker. Het eerste lukte, het tweede niet. Dus werd er het veronderstelde ontbijt per saldo een vroege brunch op de camping. Desalniettemin was het bezoek aan Saint Pourcain-sur-Sioule gedenkwaardig, want in deze plaats vond Pieter in prachtig maar verstoppte bloementuin midden in het overigens aardige stadje eindelijk een omgeving die zijn vrouw recht doet. De warmte die Pieter in Saint-Pourçain-sur-Sioule ervoer staat in schril contrast met de koude en stille blikken waarmee Pieter later die dag ontvangen werd door Marga. Zij gelooft duidelijk niet in de platonische liefde en was – om het mild uit te drukken – ‘not amused’ met de onthullingen van Pieter over de vindtocht naar de juiste verhouding tussen Peter en Greetje S.

Terwijl Max Verstappen in Spanje zijn veertigste Formule 1 – race met een grand slam (van meet af aan voorop rijden, de snelste ronde rijden en winnen) afrondde, dreigt Sonja – u weet wel, die dame naast Staatsraad Van der Molen – de strijd te verliezen. Zij moet – vanwege de onderhandelingen die zij voert met Jumbo over een sponsorschap voor het Krasse Knarren-boulestoernooi – vrezend dit toernooi te moeten missen (lees: achter de tralies te moeten volgen) vanwege de verdenking van witwassen. En dat, terwijl de inschrijving voor deelname aan dit toernooi juist een hoge vlucht neemt. Omdat vluchten voor Sonja geen optie is (“Vluchten kan niet meer, ik zou niet weten waar naar toe”), zoekt zij haar heil in een solo skelter-race. Dat ritje bevalt haar niet alleen, ze geeft zelfs de Staatsraad het nakijken. Ook deze is daardoor verrast. Hoewel hij – bij nader inzien – schuchter bekent dat Sonja vroeger dagelijks wel in was voor een ritje. Waar dat ritje verreden werd wist Pieter niet boven de lakens van de waarheid te tillen. Ook de beelden daarvan houden de lezers en lezeressen van De Kolderkrant nog tegoed of zullen zij nooit te zien krijgen.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Je houdt van een stad, niet om attracties, maar omdat zij jouw behoefte beantwoordt.

Geluk is de kunst om een boeketje te maken met bloemen uit je naaste omgeving.

Pieter Pottenkijker (in een (zeldzaam) romantische bui): “De natuur heeft eerst met de bloemen geoeft voordat ze mijn vrouw schiep.”

Pieter Pottenkijker: “Om van deze prachtige vrouw te houden — in al haar pracht en volmaakte perfectie — het is een prachtige taak ... geweldig, dwaas en menselijk.”

Leegloper

Wij gaan massaal verkeerd om met de leeglopers onder ons. Zo leerde Pieter tijdens het zoveelste verblijf rond de stamtafel van Domaine Sainte Marie. Het kenmerk van zo een gezellig terras vol mensen is dat zij zich graag laten vollopen. Om onnodige commotie te veroorzaken: dat wil niet zeggen dat er altijd sprake is van een groot alcoholfestijn. Laat een condoom maar eens vollopen met zoveel mogelijk water dan besef je pas de menselijke kleinheid.

Je kunt je overigens vol laten lopen met van alles. Van Orangina tot Wodka Lime en terug. Belangrijker dan de vaststelling dat een terras dus veelal bevolkt wordt door vollopers is de constatering dat het verversen van de glazen alleen mogelijk is als er ook iemand is die de lege glazen ruimt. En hier maken wij kennis met de zogenaamde leeglopers. Zij lopen niet leeg, maar lopen met lege glazen te zeulen dat het een lieve lust is. Vooral voor het oog van de vollopers. Die overigens die lege glazen liever zien gaan dan komen. En zo leert Pieter de rol en betekenis van Jerommeke Leegloper in het equipe van Marga en Peter meer dan beter te waarderen. Jerommeke zullen wij wellicht later nog beter leren kennen, want hij zal ook deelnemen aan het Krasse Knarren Boulestoernooi, omdat er tijdens de wedstrijden toch geen glazen leeg mogen lopen. En hoewel hij dan aardig zou kunnen leeglopen, valt er weinig leeg te lopen.

De gasten aan de dagelijkse stamtafel op Domaine Sainte Marie, waar de o zo sympathieke `stemmen als klokken', van Marga en Peter - mede door de door hen vol aangedragen glazen - door iedereen op handen worden gedragen (ook al zouden die stemmen buiten de hekken nog geen bezemhok doen vollopen), realiseren zich dat vaak onvoldoende. Vandaar deze ode aan Jerommeke Leegloper.

Pieter Pottenkijker

De mensen hier laten mij graag leeglopen. Zelfs mijn beste vrienden! Ik heb er soms mijn buik vol van!

Weet jij waarom de kloosters tegenwoordig zo snel leeglopen? Dat komt, omdat de paters vollopen van het (verkopen van) bier!

Als ze aan sport doen, blazen we ze op tot sportsterren. Van zangertjes maken we popidolen. We houden schoonheidswedstrijden en intelligentietesten, en als die lui dan volgelopen zijn, laten ze mij leeglopen!

Het leeglopen bevrijdt mij van drie grote rampen: de verveling, de ondeugd, en de armoede.

Het zindert

Boulen houdt verband met gewrichtsontsteking, in die zin dat een stram lichaam vaak de enige gewaarwording is die je na een dagje boulen ervaart. Naast natuurlijk de wetenschap dat je lekker bezig bent geweest. Het zindert op deze maandagochtend dan ook op Domaine Sainte Marie. Logisch, want het allereerst Krasse Knarren Boulestoernooi kent vandaag zijn start. Zonder sponsor, want de onderhandelingen van Sonja (ja, die van de Staatsraad) met Jumbo zijn op niets uitgelopen. Sonja daarover: "De onderhandelingen leden schipbreuk, omdat een der deelnemers plotseling begon te spreken over de hoofdzaak: geld. En het is nooit makkelijk te onderhandelen met mensen die weten dat zij het geld hebben dat jij wilt bemachtigen." Enfin, met dit resultaat als vertrekpunt hebben de deelnemers besloten het toernooi zelf te sponsoren. Met de zo vergaarde inleggeden kon de toernooirecteur – in wie wij de Staatsraad en mede-eigenaar van de firma Van der Molens Ballentent vof herkennen – wel leven. Hij loopt zich dan ook het vuur uit de sloffen.

Hard werken hebben ook Marga en Peter gedaan, maar dan op hun knietjes. Zij hebben de centra court eigenhandig – er waren geen andere handen beschikbaar – vrij gemaakt van het welig tierende onkruid vrij. Waarbij Peter vooraf wel duidelijk is gemaakt dat hij de steentjes niet moet inslikken, omdat hij in plaats van galstenen dan last kan krijgen van een aanval van boulessteentjes. "En die kunnen bij verwijdering de toiletputten ernstig beschadigen," aldus Marga. Kortom, alles staat deze ochtend in het teken van een veelbelovend evenement dat de roem van Domaine Sainte Marie welhaast buitenaardse proporties zal gaan geven. Aan het deelnemersveld zal het zeker niet liggen, want dat is werkelijk fenomenaal. Eén van hen wordt kampioen. De anderen niet, want die zijn er niet.

Pieter Pottenkijker

De spelregels in de politiek en op het boulesveld verschillen niet zoveel van elkaar. Zij die er aan deelnemen verzinnen feiten die niet bestaan!

Deelnemers aan mijn toernooien komen vaak naar me toe om te vertellen hoe geweldig het is om met mij te mogen werken. Voor mij is dat meer waard dan een dik salaris.

De magie van Domaine Sainte Marie

Ik denk niet dat de mensheid de komende duizend jaar een mooier evenement gaat beleven dan Het Krasse Knarren Boulestoernooi. Er gebeurt daar op Domaine Sainte Marie iets dat op geen enkele andere planeet kan gebeuren.

Ik zie slechts een geavanceerde apensoort op een kleine planeet die op een stenenveld met grote ballen gooit naar een kleiner balletje. Maar ik kan dat begrijpen. Het maakt hen menselijk.

Dwergwerpen

Het Jeu de boules spel is super simpel, maar wel iets anders dan de meeste mensen denken. Doel van het spel: Gooi de boule zo dicht mogelijk bij de but. De beginnende speler werpt de but. De eerste speler probeert de boule zo dicht mogelijk bij de but te werpen. Nu komt de tegenpartij aan de beurt. Deze probeert een boule dicht bij de but te werpen. Dit kan door een boule dichterbij te werpen, of door een boule van de tegenpartij weg te stoten. Lukt dat, dan is het andere team weer aan de beurt. Lukt dat niet, dan mag datzelfde team blijven gooien tot het wel lukt. Als al je ballen opgegooid zijn is de tegenpartij aan de beurt. Als alle boules gespeeld zijn, krijgt het winnende team net zoveel punten als het aantal ballen dat dichterbij de but ligt dan de beste boule van de tegenpartij. Het team welke als eerste 13 punten heeft behaald is winnaar. Wie verliest, die harkt de baan!

Voor menig potentieel deelnemer was deze uitleg aanleiding om af te haken. Zij dachten dat het zou gaan om iets als dwergwerpen of zo. Maar, als dat het geval was geweest, was dat een reden te meer geweest voor Buum Hennie om niet ten tonele te verschijnen. Dwergwerpen is een tot vermaak dienende activiteit waarbij wordt gegooid met dwergen. De dwerg draagt beschermende kleding en wordt daarbij zo hoog of zo ver mogelijk gegooid. Hij wordt op een zacht valkussen opgevangen. Hoewel de dwerg zelf vrijwillig aan het spel meedoet, is er in veel landen een wettelijk verbod hierop aan de orde geweest, maar in weinige landen is het ook feitelijk verboden. Nog niet zo lang geleden werd het dwergwerpen in Frankrijk nog gedaan in nachtclubs en discotheken. Sommige Franse dwergen zijn fel tegen een verbod en zien het als de afnemings van hun legitieme broodwinning.

Pieter heeft overigens nog nooit gedwergwerpt. Hij komt eerder op voor de kleintjes: "Het is mijn gewoonte alleen hen te kleineren die hun hoofd boven het maaiveld uitsteken."

Pieter Pottenkijker

De wereld zal geen vrede kennen voordat de werpers zich aan de voeten van de dwergen werpen en hun om vergiffenis vragen.

Als een dwerg een graf delft, kan hij toch niet erg diep komen, zonder gevaar te lopen dat hij zelf wordt bedolven.

De magie van Domaine Sainte Marie

In Canada hadden orgels water nodig. Je opende de achterkant en liet een vol glas water achter, en een maand later was het glas leeg. Mijn vader heeft mij verteld dat dwergen alleen in orgels dronken, nooit in bars. Daarom speel ik het drankorgel.

Als je een reus ziet, bekijk dan eerst de positie van de zon en gewis u ervan dat niet de schaduw van een dwerg is.

De kop is er af

De kop is eraf. Van het Krasse Knarren outlets toernooi dan. Die van Pieter zit er nog op. Al zijn er ook die zijn kop graag op het hakblok zouden leggen. Zij kunnen zijn schrijversbloed wel drinken. Dat zij het niet doen, komt omdat ze er niet dronken van kunnen worden. En dat is maar goed ook, want zo blijft het hele zootje een beetje bij zinnen. Zou dat anders zijn, dan zou er al gauw sprake zijn van een grijs Sodom en Gomorra en zou de hele bubs hier - met of zonder rollator - in polonaise de camping rondgaan en luidkeels zingen "Op een heel kleine camping aan de voet van de Alpen is iedereen Adam en Eva, Joechee. Want alle kleren die zijn er taboe, Dat zegt ome Peter en die is er naar toe. Naar dat dorpje aan de voet van de Alpen gaan wij ook heen en geen koffer gaat mee voor de reis want voor de tol hebben wij onze kleren verkocht." Het slaat nergens op natuurlijk, maar dat geldt eigenlijk voor alles wat in De Kolderkrant geschreven staat. Goed, de kop is er dus af en alle spelers zijn ongeschonden door de eerste twee speelrondes gekomen. Waarbij Pieter de blauwe tenen als gevolg van daarop gevallen boulesballen als bij het spel horende schade ziet en daarom buiten zijn beschouwingen houdt.

Tijdens de borrel die volgt zijn het de ontboezemingen van Greetje S. die aanleiding geven tot misverstand en hilariteit. Terwijl Greetje S. zegt dat ze haar voetjes te ruste zal leggen op een opblaaspoef, hoort een ander haar zeggen dat ze haar heil zoekt bij een opblaaspop. Hetgeen meer zegt over de dirty mind van de luisteraar dan van het karakter van Greetje. Zij is overigens ook de veroorzaker van nog meer hilariteit, wanneer zij vertelt dat haar kleindochter alle moppen die Greetje S. vertelt opschrijft en wil voordragen bij haar crematie. Waarop Jerommeke Leegloper vraagt of zij dan in delen wordt gecremeerd, want eer die kleindochter klaar is met het vertellen van alle moppen, ben je al gauw een paar maanden verder. Waarop Greetje S. gevat antwoord: "Ja, ik overlijdt als ik negentig ben, maar wordt pas gecremeerd als ik honderd ben!"

Pieter Pottenkijker

Als je een goeie opblaaspop wilt hebben, moet je een Palestijnse nemen, . . . die blazen zichzelf op!

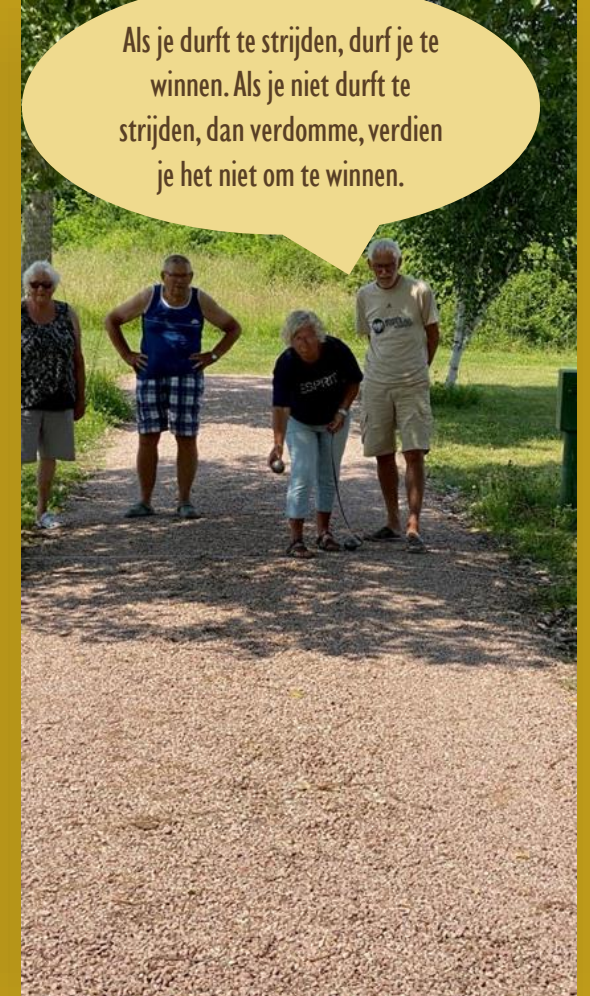

Sommige mensen zijn geboren om zware gewichten te tillen, anderen zijn geboren om met boulesballen te jongleren.

De magie van Domaine Sainte Marie

Strategie zonder tactiek is de langzaamste route naar de overwinning. Tactiek zonder strategie is het geluid voor de nederlaag.

Als je durft te strijden, durf je te winnen. Als je niet durft te strijden, dan verdomme, verdien je het niet om te winnen.

Lof en waardering

Greetje wil bij Japie wonen, want Japie die...nee, heeft geen King Corn! Dat was toen Japie nog jong en onschuldig was. Greetje S. wil bij Japie Noppes uit de polder wonen. Japie kan namelijk – ook tot zijn eigen verrassing – heel goed boulen. Ondertussen is de waardering voor Staatsraad Van der Molen als toernooidirecteur tot welhaast astronomische hoogten gestegen. Zelfs de sceptici van het eerste – en ook het latere – uur zijn dolenthousiast over het toernooi. Het gaat te ver om te zeggen dat er drie rijen dik mensen in de rij staan om alsnog te mogen deelnemen, maar het zou zomaar zo kunnen zijn.

De Staatsraad zelf is er nuchter onder en verklaart dat als volgt: “Wanneer je iets moois doet, maar niemand het merkt, wees dan niet verdrietig. Voor de zon is de opkomst een spektakel, maar zijn publiek slaapt dan vaak nog. Ik ben opgegroeid in een politieke omgeving, waar ik zelden de waardering kreeg voor alles wat ik deed. Om kritiek te voorkomen: doe niets, zeg niets, wees niets. De kritiek verschoont de raven, doch gaat tekeer tegen de duiven. Ik accepteer kritiek daarom alleen als ze is verpakt in een lofspraak.”

Welnu, de lofspraak is er en ondertussen kijkt iedereen reikhalzend uit naar dag twee van het Krasse Knarren Boulestoernooi. Alleen Peter lijkt minder enthousiast. Hij schijnt toch van de steentjes gesnoept te hebben bij het onkruidvrij maken van het center court en zit nu met de gevolgen daarvan. Het toilet is hem verboden, want volgens Marga zijn de potten daarvan nog te nieuw om ze al op te offeren voor het toiletputslingen. Dat dit laatste zelfs een Koninklijke hobby is, daar heeft zij dan weer schijt aan: “In de wereld van vandaag is een koning ook niet veel meer dan een toeristische attractie. En mijn grootste attractie is Peter. Er is immers niets zo aantrekkelijk voor een vrouw als een man die lijdt aan een verloren platonische liefde.”

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Trajectcontrole

Bij het terugkijken van de beelden – het was overigens niemand bekend dat er beelden werden geschoten – heeft Marga geconstateerd dat de maximum snelheid ter plaatse van de boulesbanen met grote regelmaat is overschreden tijdens de eerste twee wedstrijdrondes van het Krasse Knarren Boulestoernooi. Vooral Dick Vlieg zou regelmatig in overtreding zijn geweest. Dat laatste wordt door meerdere deelnemers niet uitgesloten en dus bevestigd, omdat Dick tijdens de wedstrijden ook regelmatig aan het ketsen. Hoe het ook zij, Marga overweegt nu het instellen van trajectcontroles op het boulescircuit. Voorwaarde daarvoor is wel dat het toernooi herhaald gaat worden, want het installeren daarvan kost de nodige tijd en met de bekende Franse slag kan dit de nodige tijd vergen.

In de tussentijd is aan de toernooidirecteur gevraagd of hij baancommissarissen kan benoemen die de snelheid waarmee er gegooid wordt binnen de perken kunnen houden. De toernooidirecteur heeft zo zijn twijfels. Hij wil eerst de beelden – en de echtheid daarvan – zelf aanschouwen. “Want,” aldus de toernooidirecteur, “Vaak verwisselt Marga snelheid met inzicht. Kijk, als ik iets eerder begin te lopen dan een ander, dan lijkt ik sneller. Als je de tijd na de donder vermenigvuldigt met de snelheid heb je de afstand. Dus als je de afstand deelt door de snelheid weet je precies hoe snel je geteld hebt. En ik weet niet of Marga dit inzicht heeft losgelaten op de beelden.” Marga op haar beurt reageert fel: “Mensen struikelen zo nu en dan snel over een waarheid die hen niet aanstaat.” De Staatsraad (tevens toernooidirecteur) is daarvan nauwelijks onder de indruk: “De waarheid is nooit precies zoals je denkt dat hij zou zijn. Ik sluit niet uit daar hier sprake is overdrijving die haar geduld heeft verloren.”

Kortom, er worden voorlopig geen ingrepen in de spelregels ter plaatse verwacht.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Wassen en strijken

Bij het terugkijken van de beelden – het was overigens niemand bekend dat er beelden werden geschoten – heeft Marga geconstateerd dat de maximum snelheid ter plaatse van de boulesbanen met grote regelmaat is overschreden tijdens de eerste twee wedstrijdrondes van het Krasse Knarren Boulestoernooi. Vooral Dick Vlieg zou regelmatig in overtreding zijn geweest. Dat laatste wordt door meerdere deelnemers niet uitgesloten en dus bevestigd, omdat Dick tijdens de wedstrijden ook regelmatig aan het ketsen. Hoe het ook zij, Marga overweegt nu het instellen van trajectcontroles op het boulescircuit. Voorwaarde daarvoor is wel dat het toernooi herhaald gaat worden, want het installeren daarvan kost de nodige tijd en met de bekende Franse slag kan dit de nodige tijd vergen.

In de tussentijd is aan de toernooirecteur gevraagd of hij baancommissarissen kan benoemen die de snelheid waarmee er gegooid wordt binnen de perken kunnen houden. De toernooirecteur heeft zo zijn twijfels. Hij wil eerst de beelden – en de echtheid daarvan – zelf aanschouwen. “Want,” aldus de toernooirecteur, “Vaak verwisselt Marga snelheid met inzicht. Kijk, als ik iets eerder begin te lopen dan een ander, dan lijkt ik sneller. Als je de tijd na de donder vermenigvuldigt met de snelheid heb je de afstand. Dus als je de afstand deelt door de snelheid weet je precies hoe snel je geteld hebt. En ik weet niet of Marga dit inzicht heeft losgelaten op de beelden.” Marga op haar beurt reageert fel: “Mensen struikelen zo nu en dan snel over een waarheid die hen niet aanstaat.” De Staatsraad (tevens toernooirecteur) is daarvan nauwelijks onder de indruk: “De waarheid is nooit precies zoals je denkt dat hij zou zijn. Ik sluit niet uit dat hier sprake is overdrijving die haar geduld heeft verloren.”

Kortom, er worden voorlopig geen ingrepen in de spelregels ter plaatse verwacht.

Pieter Pottenkijker

Wat gebeurt er met de gaten als de kaas op is?

Bescheiden is hij die de kaas met de grootste gaten neemt.

Wie een vermageringskuur volgt, late zich de kaas van het brood nemen.

Waar ik het meest van houd: het pittoreske en het onverwachte. Dat bracht mij ook bij Pieter.

De magie van Domaine Sainte Marie

Administratie

De stukgelopen onderhandelingen met Jumbo over het sponsorschap van het Krasse Knarren Boulestoernooi hebben onverwacht een positieve wending gekregen. Te Meijer & Kras – u weet wel, de medeorganisator van het Krasse Knarren Boulestoernooi, zagen en roken hun kans en zijn in het reclamegat gesprongen. Met als resultaat dat het voltallige spelersveld na afloop van de derde speelronde getrakteerd werd op een heerlijke kaasplank! Daarbij werd ook het glas geheven op Wil de Jager, u weet wel, de voormalige manager van Boom & Boom en partner van Boom John. Zij mag dan – onverwacht en plots – naar de overkant van de tijd zijn gehaald, op haar juist vandaag vallende jaardag werd het glas met graagte – en door de voltallige menigte – met een blijde herinnering aan wie zij was en wat zij deed geheven! Het resultaat van de tweede dag van het Krasse Knarren Boulestoernooi – zo denkt Pieter te weten – leert ons ook dat gekende kampioenen als Staatsraad Van der Molen, Pieter zelf en Sonja Boers (jawel, de vrouw naast en achter de Staatsraad) hun tijd wel hebben gehad. Er staat een nieuwe lichting klaar om als bouleskampioen te worden gehuldigd. Als tenminste de administratie van Pieter klopt. Japie Noppes, een van de nieuwkomers die getipt wordt voor de overwinning, is in zijn nopjes. Hij ziet zichzelf al op een praalwagen door de polder gereden.

Peter laat ongevraagd desgevraagd weten dat hij meestal des avonds, als iedereen langzaam te bedde gaat, zijn administratie doet. Nu kent Pieter al heel veel uitdrukkingen waarmee mannen duidelijk maken wat zij des avonds graag doen, maar deze was ook Pieter (en vele anderen in zijn gezelschap) onbekend. Het beroep van administrateur krijgt ineens heel veel nieuwe fans! Pieter was (nog) niet in de gelegenheid om Marga te vragen of zij tevreden was met haar late administratie. Dat is voor de gemoedsrust van het mannelijk geslacht wel van belang, want vandaag de dag rekenen zelfs eunuchen zich al snel tot potente sponsoren.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Wat gebeurt er met de gaten als de kaas op is?

Een maaltijd zonder wat kaas is als een prachtige vrouw met maar één oog.

Bescheiden is hij die de kaas met de grootste gaten neemt.

Seks is ongeveer even belangrijk als een broodje kaas. Maar een broodje kaas is, als je niets te eten hebt, ongelooflijk belangrijk.

De beste manier om jezelf te vinden is om van jezelf te verliezen ten dienste van anderen.

Het kan misschien dienen als troost dat, in al jouw rampspoed en onheil, te weten dat hij die iets verliest en er wijsheid uit put, ook een winnaar is.

Vichy

In een uiterste poging om hun ranking in de stand om het kampioenschap van het Krasse Knarren Boulestoernooi te verbeteren hebben Pieter en zijn lief zich overgegeven aan niets minder dan het aanschouwen van een goddelijk spahotel in Vichy. Zij waanden zich gelijk dichtbij de bron: daar waar Keizer Napoleon III de wonderlijke krachten ontdekte van het vulkanische, met mineralen verrijkte water in Vichy. Een lommerrijk plaatsje, dat ook bekend staat om diens eclectische architectuur. Hij maakte er de grootste spabestemming in Frankrijk van, ofwel 'de Koningin der Watersteden'.

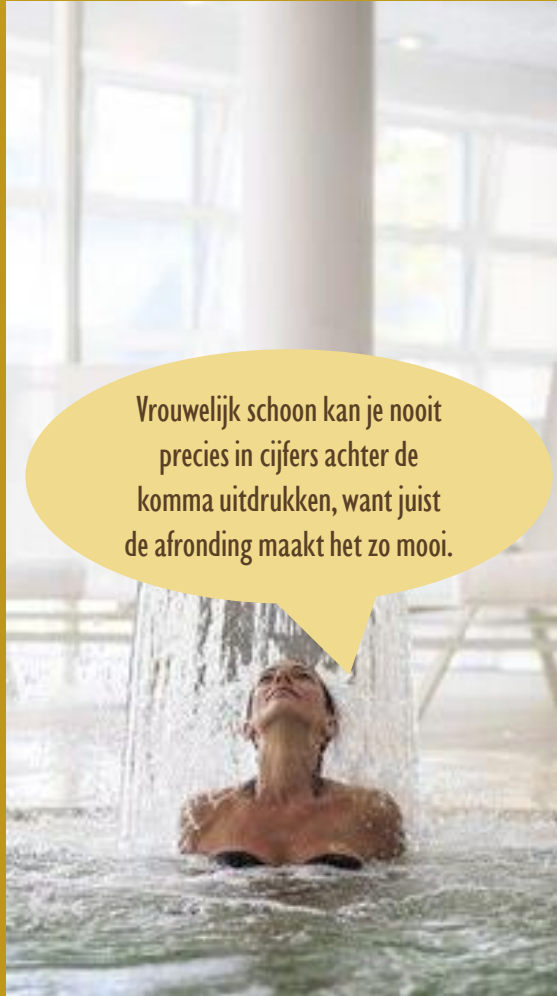
Van sauna's tot hammams (voor een stevige scrubbeurt, want schrobberingen had Pieter al genoeg ontvangen) tot op maat gemaakte beauty- en wellnessbehandelingen werden door Pieter en zijn lief in overweging genomen. Zij hebben zich uiteindelijk niet opgegeven om zich er aan over te geven. Simpelweg, omdat zij van geen opgeven willen weten. Desondanks gaan zij als herboren weer naar Domaine Sainte Marie terug. Wat een beetje fantasie al niet kan doen!

Alvorens Vichy weer te verlaten heeft Pieters lief nog even een schietgebedje gedaan in Notre-Dame-des-Malades, alwaar zij ook een kaarsje opstaken voor hun lieve vriendin Linda, het Bondmeisje dat ernstig ziek is, haar man, Ton Bond, en hun kinderen. Daarnaast genoten zij aan de oevers van de rivier ter plaatse van een heerlijke lunch. Daar ook hadden zij een korte ontmoeting met twee neefjes van Kwik Kwek en Kwak. De conversatie met de neefjes was niet eenvoudig, maar dat er stevig op los gekwekt werd mag duidelijk zijn. Of er wezenlijk iets gezegd werd? Volgens Pieter niet, want, zo zegt hij: "Conversatie bestaat voor het grootste deel uit dingen die men niet zegt. De conversatie werd pas echt levendig en hartelijk toen de beide neefjes alweer op het punt stonden om in het water te springen."

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Nakende finale

De finale van het Krasse Knarren Boulestoernooi is aanstaande. De derde dag van het toernooi heeft de administratie van de toernooirecteur fors overhoop gegooid. Japie Noppes staat met lege handen en kan zijn praalwagen – waarmee hij door de polder dacht te worden gesleept – weer afbestellen. Tegelijkertijd blijken de jonkies toch minder veelbelovend dan aanvankelijk gedacht. Zo blijkt de finale te worden gespeeld door John Labrador, Staatsraad Van der Molen, Ron Hoed en Johnny Galsteen. Op de een of andere wijze slaagden zij erin om vier van de vijf speelrondes winnend af te sluiten. Pieters eigen lief zou de finale, volgens welingelichte bronnen – net niet gehaald hebben. Zij is daar zelf niet rouwig om: “Ik kom veel tijd te kort. Ik moet nog veel zien en doen voor de finale komt. Er zijn in een finale drie minuten – en die natuurlijk onderverdeeld in momenten – waar het er op aankomt. En die tijd heb ik niet.”

Greetje S. is teleurgesteld in de door haar hoog geachte balbehandeling van Japie Noppes en heeft haar aandacht verlegd naar mannen die een betere balbehandeling kennen. Dat is behoorlijk zoeken, want Greetje S. is ook zelf zoek. Pieter moet altijd lachen als hij hoort dat Greetje S. op zoek is naar intelligente balbehandeling. Hij weet hoeveel moeite het kost die op aarde te vinden!

Tijdens de finale zal Marga eventueel verkrampde spieren masseren. Zij zal daarbij geblinddoekt zijn, want, zo zegt zij: “Massage is de studie van anatomie in braille.” Geraldina Haaknaald, van de wereld van de (gehaakte) poncho, moet het licht in de duisternis ondertussen nog zien. Zij denkt Pieter een biertje te verkopen in een al gebruikt – en dus gelegegd – glas. Marga wil deze omissie niet door de vingers zien en verklaart dat kort: “Wanneer de ene hand de ander wast, worden beide meestal smerig, en ik weiger de daden van Geraldine Naaldhaak schoon te wassen. Bovendien, als het glas niet schoon is, verzuurt alles, wat men erin giet.”

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Ron Hoed

In de finale van het Krasse Knarren Boulestoernooi blijkt meer dan één oude bekende te staan. Althans, bekend voor hen die eerder deelnamen aan het Van der Schilden Boulestoernooi op Camping Des Arcades. En dan heeft Pieter het niet over Staatsraad Van der Molen. Nee, het was de opmerkzaamheid van Pieters lief die vaststelde dat medefinalist Ron Hoed in het verleden ook al eens deelnam aan het vermaarde Van der Schilden Boulestoernooi.

Hetgeen maar weer eens bevestigt dat waar je mee omgaat besmettelijk kan zijn. Want Pieters lief is van huis uit niet, wat Pieter wel is: een speurneus. Maar goed, we houden het er op dat Pieter verkouden was en daardoor zijn speurneus niet naar behoren kon gebruiken. Wat Pieters lief A3 ontdekte werd later door Ron Hoeds' vrouw toegegeven: in 2016 namens zij deel aan het Van der Schilden Boulestoernooi. Dat kende destijds ook nog een zogenaamde hoedjesdag. Een dag waarop alle deelnemers – wanneer zij wilden deelnemen aan het toernooi – geacht werden een hoed, pet of muts te dragen. En het was die hoedjesdag die A3 zich herinnerde. Want, toeval of niet, Pieter en zijn lief waren destijds aldaar ook present.

Deze onthulling is overigens op geen enkele wijze bedoeld als een beschuldiging in de richting van de Staatsraad of Ron Hoed, als zouden zij onder één hoedje spelen. Ron heeft de finale van het Krasse Knarren Boulestoernooi op eigen klasse en met eigen kwaliteiten weten te bereiken. Zijn goede balgevoel kan mogelijk voortvloeien uit het feit dat hij ook kan golfen. Zeker is dat laatste niet, want bij golf moet er tussen de man en de bal ook nog een golfstok gehanteerd worden. Dat laatste is bij het boulen ten strengste verboden. Ron Hoed blijft zelf bescheiden over zijn prestaties: "Obstakels zie je pas als je je ogen van het doel afwendt. Je moet gefocust zijn op wat het belangrijkste is om je doel te bereiken en je niet laten afleiden. Daarom laat ik mijn vrouw thuis!"

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Tovenaren

Met de finale van het Krasse Knarrentoernooi in zicht komt er helaas ook zicht op het einde van Pieters verblijf op Domaine Sainte Marie. Niet dat dit al het einde is, maar een begin moet Pieter er wel mee maken. Anders komt er nooit een einde aan. En daarom blikt Pieter even terug naar het begin. Wat was ook al weer de aanleiding voor al dat geschrijf?

Jawel, de ontdekking van de hemel, oftewel de magie van Domaine Sainte Marie. Is die boven tafel gebracht? Ondanks de afwezigheid van vele goede vrienden en oude bekenden van Pieter en zijn lief? Pieter meent van wel. Want de magie van Domaine Sainte Marie is dat er altijd ruimte blijkt voor zowel een blijde herinnering als een nieuwe ontmoeting en vriendschap. Hier liggen een lach en een traan in dezelfde zon van elkaar te genieten. Hier liggen zin en onzin naast elkaar op een ligstoel. Hier slaapt de administrateur met de baas en ligt de naakte waarheid met of zonder hoedje onder hetzelfde dekbed.

Op Domaine Sainte Marie heb je geen glazen of kristallen bollen, horoscopen, kruiden of spreuken nodig. Hier is werkelijk alles te vinden waar elke vakantieganger van droomt: comedy, humor en magie! Het is de perfecte basis voor eindeloos genot, al komt er dan ook soms toch een einde aan. Afscheid nemen van Domaine Sainte Marie bestaat dan ook niet. Je blijkt er terugkomen. Is het niet in levende lijve, dan is het wel als een dankbare herinnering.

Kortom, je kunt eigenlijk wel zeggen dat Peter en Marga een soort van hedendaagse Ti-Ta-Tovenaar en Tika zijn. Met Geraldine Haaknaald en Jerommeke Leegloper in de rol van eigentijdse Grobbebollen. Hun gastvrijheid heeft de macht om hun gasten alles in roze te laten zien. En dat blijkt ook wel uit het motto dat Peter en Marga hanteren: "Iemand als gast ontvangen, betekent dat wij ons belasten met de zorg voor zijn of haar geluk gedurende de tijd dat hij of zij onder ons dak vertoeft."

Pieter Pottenkijker

Wij zorgen voor een dagelijks hoogtepunt. Het leert het brein dat hier genieten een beloning oplevert. Wij weten waar het genotsknopje van onze gasten zit. Zo zijn zij verzekerd van puur genot en zalige hoogtepunten.

Drink niet om dronken te worden. Drink om van het leven te genieten.

De magie van Domaine Sainte Marie

Niets in de wereld is permanent, en we zijn een dwaas wanneer we willen dat iets in stand blijft, maar we zijn zeker nog dwazer wanneer we er niet van weten te genieten zolang we het hebben..

Ons ervan bewust zijn dat we iets stoms doen en het desondanks toch doen, dat is een genot!

De finale

Het Krasse Knarren Boulestoernooi heeft een winnaar. Jawel, Staatsraad Van der Molen. En dus ook een verliezer. De laatste (Geraldine Haaknaald) krijgt de poedelprijs, de eerste eeuwige roem. Er waren echter ook uitvallers. John Galsteen en zijn partner, Gerda Galsteen, moesten op het laatste moment afzeggen, omdat Gerda last kreeg van de steentjes waarnaar zij vernoemd zijn. Een pijnlijke zaak, zowel voor Gerda als de toernooiorganisatie. Ook, omdat John Galsteen een van de finalisten was. En zo leert de geschiedenis weer dat een verloren kans voor de een, een gekregen kans voor de ander kan worden. Pieters' eigen lief A3, nummer vijf van de ranking na dag drie, schoof door naar de vierde plek en speelde aldus haar (eerste) boulesfinale.

Onder toezicht van de niet aflatende koperen ploert aan het hemelsblauwe zerk leverden de vier finalisten een strijd op leven en dood. De boulesballen vlogen alle kanten op. Vaak ook de verkeerde kant, maar meestal recht op het doel af. Al was het voor het toegestroomde publiek vaak gissen waar dat doel lag. Dat laatste werd mogelijk ook veroorzaakt door het oogverblindend mooie spel dat de spelers op de centra court in het stadion Het Knarrenhof wisten meer te leggen. Al is gooien in dit verband wellicht een betere typering.

Dat de wedstrijd zonder problemen verliep had alles te maken met de buitengemeen excellente wijze waarop de voor deze strijd geworven hoofdscheidsrechter zich van de hem toegeworpen rol kweet. "Het is niet makkelijk om jezelf te complimenteren," aldus Pieter – want hij was het – "Maar ik had ooit een narcist als baas, en die heeft mij wel geleerd dat je gewoon een onzichtbare muur om je heen moet bouwen, in de spiegel moet kijken en tegen jezelf zeggen: Jij bent alles, de wereld is niets. Of liever: jij bént – in ieder geval voor de duur van deze wedstrijd – de wereld.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Feest

Het was een groot feest dat volgde op de finale van het Krasse Knarren Boulestoernooi. De drank vloeide rijkelijk en het vuur van de barbecue brandde menig stukje vlees. De voltallige equipe van Domaine Sainte Marie liep zich het vuur uit de sandalen. Jerommeke Leegloper kon zich geen moment rust veroorloven, want de glazen waren sneller leeg dan ze vol te houden waren.

Uiteraard was er de nodige lof voor de beide organisaties die het toernooi organiseerden, Van der Molens Ballentent vof en Te Meijer & Kras. De toernooidirecteur, ook bekend als Staatsraad Van der Molen werd in het zonnetje gezet en onder de complimenten bedolven. Dat waren er zoveel, dat het tot ver in de nacht duurde voor hij daaronder vandaan getrokken was. De Staatsraad (met Sonja aan zijn zijde) nam alle lof graag in ontvangst: "Elk compliment is zoiets als een kus door de sluier. Wat ik wel gemist heb, zijn de bijbehorende buigingen. Een groot compliment gaat namelijk meestal vergezeld van een buiging. De hoek, die het lichaam bij het buigen maakt, is kenmerkend voor de aard van het compliment. Maar goed, ik moet volgens Sonja niet teveel aan principes hechten, want het zijn en blijven Hollanders, die als je begint met ademen al zeggen: ja, het was goed, maar..."

Een smet op het feest die als een wonde voelde was wellicht de afwezigheid van Hans, 'The Guitar Man' uit Den Haag. Deze troubadour was aan het toeren en nam de verkeerde afslag, waardoor het publiek zijn met Haagse bluf gebrachte liedjes als toetje moesten missen. Zijn afwezigheid werd nuchter ontvangen (hetgeen eigenlijk een wonder is, gezien de hoeveelheid drank die er al gevloeid had). De algemene opvatting was, dat om op een feest als dit als een uitstekende muzikant te worden onthaald, je wel de weg moet kennen. Gelukkig was Greetje S. er wel en hoorde heel Tretreau haar samen met Japie Noppes uit de polder en Harry Bromsnor (hij zou Swiebertje nog gekend hebben) de klokken tot in Arnemuiden luiden.

Pieter Pottenkijker

De magie van Domaine Sainte Marie

Tabee

Pieter is na het finalefeest direct en spoorlags naar Nederland teruggekeerd. Volgens eigen zeggen uit vrije wil, maar er zijn signalen dat hij daartoe door de hoofdredactie van De Kolderkrant gesommeerd is. Dit, omdat aanwezig op de camping niet langer zichzelf konden zijn wanneer Pieter daar zijn hoofd om te hoek stak. Er zouden zelfs gasten zijn sinds zijn verschijning daar moeite hebben met spreken, omdat zij zich het puntje van de tong hebben afgebeten. Dit zou gebeurd zijn bij pogingen om vooral nietszeggend te zijn in de aanwezigheid van Pieter. Hierdoor zou het een dooie boel dreigen te worden op Domaine Sainte Marie.

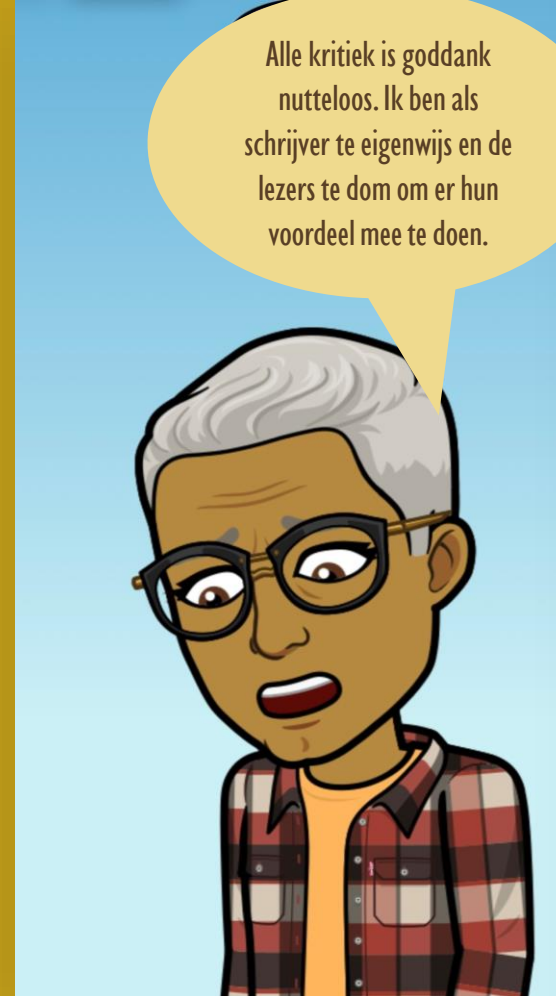
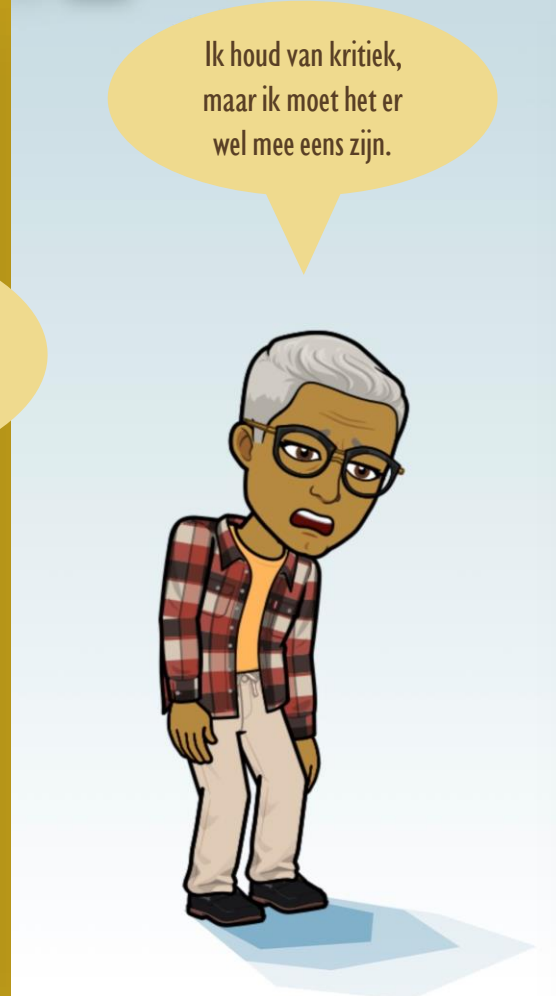
Direct na Pieters vertrek is – volgens diezelfde (niet bevestigde) bronnen – de sfeer op Domaine Sainte Marie weer omgeslagen en heeft de hele goegemeente – met of zonder rollator – op de tafels staan dansen. Zeker is dat laatste niet, omdat er geen beelden van zijn en de woordvoerder van het gezelschap aldaar, vanwege een gespleten tong, geen woord kan uitbrengen.

Pieter zelf haalt zijn schouders erover op: “De meeste bronnen van grote evenementen, zoals die van grote rivieren, zijn vaak klein en nietszeggend.” Hij is zich van geen kwaad bewust, maar dat is hij zelden tot nooit. “Zeker en vast,” zo zegt Pieter, “ga ik terug naar Domaine Sainte Marie. Al is het maar om (een) verhaal te halen over de roddel die nu als een confettigesel op mij neerdaalt. In de tussentijd bekijken ze het daar maar even.”

En daarmee sluit Pieter het boek over de magie van Domaine Sainte Marie. Hij gaat een borrel drinken met mensen die hem wel waarderen kunnen. “Want,” aldus Pieter, “zonder echte vrienden is mijn leven en mijn werk als het werpen van parels naar zwijnen!”

Pieter Pottenkijker

Colofon

Juni 2023

Idee/Tekst

Peter Paul J. Doodkorte/Pieter Pottenkijker

ISBN

9789083348308

Realisatie

Uitgeverij DE OVERKANT

&

DE KOLDERKRANT

